

JEŠUA

Ješua kazuje kako je Bog dao obećanje Abrahamu i pomogao njegovim potomcima, Israilevcima da osvoje zemlju Kanaan. Ješuina knjiga započinje ondje gdje završava knjiga Ponovljenog zakona. Israilevi su još uvijek utaboreni na istočnoj obali rijeke Jordan. Bog im zapovijeda da krenu naprijed. Na čudestven način on zaustavlja riječni tok i pomaže im da prijeđu rijeku kopnenim putem. Israilevi osvajaju golemi teritorij koji je, potom, razdijeljen među različitim israilevcima. Ova knjiga završava Ješuinim posljednjim govorom narodu.

Ješua, autor ove knjige, zapravo je nepoznat, ali je, najvjerovaljnije, izveden iz drevnih vrela, uključujući i samog Ješuu (18:8; 24:25). Mjesta poput Jerusalema i Hebrona nazivaju se po svojim starim nazivima – jebusejski grad (15:8) i Kiryat-Arba (14:15). Međutim, ukazivanje na knjigu Jašarova (10:13) i često ponavljanje fraze “a oni su i dan-danas tamo” (4:9), jasno stavlja do znanja da je knjiga Ješuina napisana kasnije, možda početkom monarhije (11. st. pr. n. e.). Možda ju je prorok Samuel imao u svojim rukama. Ješua je opisan kao “čovjek u kojem je Duh Božji” (Popis 27:18). Samo je njemu bilo dopušteno da prati Mojsija na planinu Sinaj, gdje je Mojsije primio ploče Zakona (Izlazak 24:13–14). Nikada nije bio poljuljan u svojoj vjeri da će Bog pomoći Israilevcima da osvoje Kanaan (Popis 14:26–34). Bio je dostojan naslijednik proroka Mojsija, a pod njegovim vojnim vodstvom Israilevi su se nastanili u zemlju Kanaan.

Božiji nalog Ješui

1 Desi se, nakon smrti Mojsija, sluge Jahvina, da se Ješui, sinu Nunovu, pomoćniku Mojsijevu, Jahve obrati riječima: (2) “Mojsije, sluga moj, umro je; zato sada ustani i preko rijeke Jordana prijeđi, ti i sav narod ovaj, u zemlju koju ja dajem njima, sinovima Israilevima. (3) Svako mjesto na koje taban stopala vaših zagazi – vama sam ga dao, baš onako kako sam Mojsiju obećao. (4) Od pustinje i Libanona pa sve do velike rijeke, rijeke Eufrata, sva zemlja Hititaca, i sve do Velikog mora¹ prema zapadu vaša će zemlja biti. (5) Niko se pred tobom neće održati za sve dane života tvog. Baš kao što sam s Mojsijem bio, ja ču s tobom biti; nikada te neću ostaviti niti ču od tebe ruke dići. (6) Budi jak i odvažan, jer ćeš ti narodu ovom dati u posjed zemlju za koju se ja očevima njihovim zakleha da ču im je dati. (7) Samo jak i doista odvažan budi. Gledaj da radiš prema svemu zakonu što ti ga Mojsije, sluga moj, dade; ne skreći od njega ni desno ni lijevo, da te sreća prati gdje god ti krenuo. (8) Neka se ova knjiga zakona od usta tvojih ne odvaja, a ti o njoj danju i noću razmišljaj – da paziš da radiš prema svemu što je u njoj napisano, jer tad ćeš ti napredovati, i tad ćeš ti uspiješan biti. (9) Nisam li ti ja zapovjedio: budi jak i odvažan? Ne boj se

i potišten ne budi, jer je Jahve, Bog tvoj, s tobom gdje god ti krenuo.”

Ješuina naredba narodu

(10) Onda Ješua glavešinama narodnim zapovjedi govoreći: (11) Prođite kroz tabor pa svijetu naredite i recite: “Pripremite sebi putne namirnice, jer za tri dana vi ćete preko ovog Jordana ovdje prijeći, da zaposjednete zemlju koju vam Jahve, Bog vaš, daje vašom da bude.”

(12) Rubenovcima i Gadovcima i polovini plemena Manašeova Ješua reče: (13) Sjetite se riječi koje vam je Mojsije, sluga Jahvin, naložio govoreći: “Jahve, Bog vaš, počinak vam daje i zemlju će vam ovu dati.” (14) Žene vaše, djeca vaša i stoka vaša mogu ostati u zemlji koju vam je Mojsije dao s onu stranu Jordana, ali vi prijeđite pred braćom svojom u bojnom poretku – svi vaši ratnici hrabri – i pomozite im, (15) sve dok Jahve braći vašoj, kao i vama, počinak ne dade, te i oni ne zaposjednu zemlju koju Jahve, Bog vaš, njima daje. Onda se vi u zemlju svoju vratite i zaposjednite ono što vam je Mojsije, sluga Jahvin, dao s onu stranu Jordana, prema sunčevu istoku.

(16) Oni Ješui odgovoriše riječima: “Sve što si nam ti zapovjedio mi ćemo učiniti, i gdje god nas poslao, mi ćemo poći. (17) Baš onako kako smo Mojsiju u svemu pokorni bili, tako ćemo mi tebi po-

¹ Tj. do Sredozemnog mora.

korni biti, samo da Jahve, Bog tvoj, s tobom bude kao što je s Mojsijem bio. (18) Svako ko se naredbi tvojoj usprotivi i riječima se tvojim ne pokori, ma šta mu ti zapovjedio – smaknut će biti; samo jak i odvažan budi.”

Rahaba i uhode

2 Onda Ješua, sin Nunov, potajno posla iz Šitima dva čovjeka kao uhode i reče: “Podite, zemlju izvidite, napose Jerihon.” Tako oni krenuše pa sti- goše u kuću bludnice² kojoj bijaše ime Rahaba i tamo prenoćiše.

(2) I javiše to kralju jerihonskom i rekoše: “Gle, neki ljudi od sinova Israilovih večeras ovdje dođo- še zemlju da uhode.” (3) A kralj jerihonski poruči Rahabi: “Izvedi ljudi koji ti dodoše, koji ti u dom uđoše, jer su oni došli svu zemlju da uhode.”

(4) Ali žena bijaše odvela ona dva čovjeka pa ih sakrila, te reče: “Jesu, ti su mi ljudi došli, ali ja ne znadoh odakle su. (5) Tako se desilo, kad bijaše vrijeme da se uvečer zatvore gradske kapije, da su ti ljudi izišli. Ja ne znam kamo su ti ljudi otišli. Brzo za njima krenite, jer ih vi možete sustići.”

(6) A ona ih bijaše izvela na krov i sakrila ih pod stabljike lana što ih je bila po krovu razastrla. (7) I tako ljudi krenuše u potjeru za njima put Jordana, do gaza; a čim su oni što su u potjeru za njima krenuli izišli, zatvorile kapiju.

(8) I prije nego što legoše, ona se k njima na krov pope (9) i reče im: “Ja znam da vam je Jahve ovu zemlju dao, i da nas je golem strah od vas obuzeo, i da svi žitelji zemlje ove pred vama strepe. (10) Jer mi smo čuli kako je Jahve isušio vodu Trsteno- neg mora³ pred vama kad ste iz Egipta izišli, i šta ste učinili dvojici kraljeva amorejskih koji su s onu stranu Jordana bili – Sihonu i Ogu, koje ste potpuno zatrli. (11) Kad smo to čuli, srca su nam klonula, i svakog čovjeka hrabrost zbog vas izda; jer Jahve, Bog vaš, on je Bog na nebesima gore i na zemlji dolje. (12) Zato vas sada molim da mi se Jahvom zakunete – jer ja sam prema vama dobrotu pokazala – da ćete i vi prema ukućanima oca moga dobrotu pokazati, i da mi date znak istinit (13) da ćete poštovjeti život oca moga i majke moje i braće moje i sestara mojih, i sve što im pripada, i da ćete živote naše od smrti izbaviti.”

(14) Ljudi joj rekoše: “Život naš neka bude za živo- te vaše ako za ovu stvar našu ne kažeš; i desit će se, kad nam Jahve zemlju dadne, da ćemo mi prema vama dobrotu i vjernost iskazati.”

(15) Onda ih ona na konopu kroz prozor spusti, jer kuća njena uz bedeme gradske bijaše, tako da je ona s unutarnje strane bedema živjela. (16) Ona im reče: “Podite u brda, da gonitelji na vas ne na- basaju, i tamo se tri dana krijte sve dok se gonitelji ne vrate. Onda možete putem svojim krenuti.”

(17) Ljudi joj rekoše: “Mi ćemo biti slobodni od ove zakletve kojom si nas zaklela, (18) osim ako ti, kad mi u zemlju uđemo, ne privežeš ovu uzicu od grimizne prede za prozor kroz koji si nas spu- stila, i ako ti u kuću svoju ne dovedeš oca svoga i majku svoju i braću svoju i svu svojtu oca svoga.

(19) Desit će se: ko god na vrata kuće tvoje naizvan izide – krv njegova na njegovu glavu⁴ – a mi neće- mo krivicu snositi; ali ko god s tobom u kući bude – krv će njegova na našoj glavi biti, ako se na nj ruka podigne. (20) Ali ako kažeš za ovu stvar našu, onda ćemo mi biti slobodni od zakletve kojom si nas zaklela.”

(21) Ona reče: “Kako vi kažete, tako neka bude.” Onda ih ona isprati, i oni odoše; a ona za prozor grimiznu uzicu priveza.

(22) Oni se udaljše i u brda dodoše, i ostaše tamo tri dana sve dok se gonitelji ne vratiše. A gonitelji su ih po svim putevima tražili, ali ih ne nađoše.

(23) Onda se dvojica ljudi vratiše i sidoše s brda pa pregaziše preko rijeke te dodoše Ješui, sinu Nunovu, i ispričaše mu sve što im se bijaše desilo.

(24) Oni rekoše Ješui: “Sigurno je Jahve svu zemlju nama u ruke predao; k tome, sve je stanovnike zemlje one strah od nas obuzeo.”

Israilci prelaze Jordan

3 Onda Ješua porani ujutro, te se on i svi sinovi Israfilovi iz Šitima zaputiše pa do Jordana stigo- še, i oni tamo prije prelaska zakonačiše. (2) Poslije tri dana prođoše starješine taborom (3) i narodu zapovjediše govoreći: “Kad vidite kovčeg saveza Jahve, Boga vašeg, i svećenike levijevce kako ga nose, onda se vi s mjesta svoga pokrenite i za njim podite. (4) Ali neka između vas i kovčega razmak oko dvije hiljade aršina⁵ bude. Ne primičite mu se,

² Ova riječ u hebrejskome može značiti i vlasnica prenoćišta.

³ V. Izlazak 10:18.

⁴ Tj. sam će biti odgovoran.

⁵ Dvije hiljade aršina – oko devetsto metara.

da biste znali kojim ćete putem ići, jer ovim putem vi nikada prije niste išli.”

(5) Onda Ješua reče narodu: “Posvetite se, jer sutra će Jahve među vama čudači ciniti.” (6) I Ješua se svećenicima obrati riječima: “Podignite kovčeg savezni i podite pred narodom.” I tako oni uzeše kovčeg savezni i krenuše pred narodom.

(7) A Jahve reče Ješui: “Danas ću te ja u očima sveg Israila početi uzdizati – da znaju da ću ja s tobom biti kao što sam s Mojsijem bio. (8) A ti naredi svećenicima koji kovčeg savezni nose i reci: Kad prispajete do ruba voda jordanskih, vi se u Jordanu zaustavite.”

(9) Onda Ješua reče sinovima Israилovim: “Dodite ovamo i poslušajte riječi Jahve, Boga svoga.” (10) I Ješua reče: “Po ovome ćete znati da je Bog živi među vama, i da će on sigurno pred vama protjerati Kanaance, Hetite, Hivijce, Perižane, Girgašane, Amorejce i Jebusejce. (11) Gle, kovčeg saveza Gospoda sve zemlje pred vama će preko Jordana prijeći. (12) Zato sada izaberite dvanaest ljudi iz plemena Israilevih, po jednog čovjeka za svako pleme. (13) Desit će se – kad tabani svećenika koji nose kovčeg Jahve, Gospoda sve zemlje, u Jordan zagaze – da će se vode jordanske pregraditi, i vode koje odozgo naniže teku na jedno će se mjesto skupljati.”

(14) I tako, kad narod iz čadora svojih krenu da prijeđe Jordan, sa svećenicima što su pred narodom kovčeg savezni nosili, (15) i kad oni što su kovčeg nosili zagaziše u Jordan, i kad se stopala svećenika što su kovčeg nosili u vodu umociše – jer Jordan se preljeva preko svojih obala u sve dane žetve – (16) vode što su odozgo naniže tekle stadoše i okupiše se na jednome mjestu daleko odatle u Adamu, gradu što je pored Cretana; a one što su tekle dolje prema Arabskome moru, Slanome moru, potpuno su odvojene bile. Tako ljudi prijeđe prema Jerihonu. (17) A svećenici što su nosili kovčeg saveza Jahvina čvrsto su stajali na suhome tlu usred Jordana dok je sav Israile po suhome tlu prelazio, sve dok sav narod preko Jordana ne prijeđe.

Kamenje iz rijeke

4 A kad je sav narod preko Jordana prešao, Jahve se obrati Ješui i reče: (2) “Izaberite iz naroda dvanaest ljudi, po jednog čovjeka iz svakog plemena, (3) pa im naredite i recite: Podignite odavde iz sredine Jordana dvanaest kamenova, s mesta gdje stopala svećenika čvrsto stoje, pa ih sa sobom

ponesite i stavite ih na mjesto gdje ćete noćas ko-načiti.”

(4) Tako Ješua pozva dvanaest ljudi što ih bijaše među sinovima Israilevima probrao, po jednog čovjeka iz svakog plemena; (5) i Ješua im reče: “Prijeđite opet do kovčega Jahve, Boga svoga, do u sredinu Jordana, i neka svako od vas po jedan kamen na rame svoje podigne, prema broju plemena sinova Israilevih. (6) Neka to među vama spomen bude, pa kad kasnije djeca vaša upitaju i kažu: ‘Šta vam ovi kamenovi znaće?’ – (7) onda ćete im vi kazati: Jer se vode jordanske pred kovčegom saveza Jahvina zaustaviše: kad je kovčeg preko Jordana prelazio, vode se jordanske razdijeliše.” Zato će ovi kamenovi sinovima Israilevima zasvrgda spomen biti.

(8) Tako sinovi Israilevi učiniše kako Ješua zapovjedi, pa uzeše dvanaest kamenova iz sredine Jordana, baš onako kako je Jahve Ješui rekao, prema broju plemena sinova Israilevih; i oni ih sa sobom ponesoše do svoga tabora pa ih tamo spustiše. (9) Onda Ješua stavi dvanaest kamenova u sredinu Jordana na mjesto gdje su svećenici što su nosili kovčeg savezni stajali, a oni su i dan-danas tamo.

(10) Svećenici koji su nosili kovčeg savezni stajali su usred Jordana sve dok se nije uradilo sve što Jahve bijaše Ješui zapovjedio da narodu kaže, prema svemu što Mojsije bijaše Ješui zapovjedio. A narod pohitje i prijeđe. (11) I pošto je sav narod prešao, prijeđe pred narodom kovčeg Jahvin i svećenici. (12) Sinovi Rubenovi i sinovi Gadovi i pola plemena Manašeovog u bojnome poretku pred sinovima Israilevima prijeđe, baš onako kako im Mojsije bijaše rekao – (13) oko četrdeset hiljada za rat opremljenih prijeđe u pustopoljne jerihonske da se bori pred Jahvom. (14) Toga dana Jahve je Ješuu pred očima sveg Israila uzdigao; a oni ga poštovaše, baš kao što su Mojsija za sve dane života njegova poštovali.

(15) Onda Jahve reče Ješui: (16) “Naredi svećenicima što kovčeg Svjedočanstva nose da izidu iz Jordana.”

(17) Tad Ješua svećenicima naredi i reče: “Iziđite iz Jordana.” (18) I desi se – kad svećenici što su nosili kovčeg saveza Jahvina izidoše iz sredine Jordana, i kad tabani na stopalima svećenika na suho tlo stadoše – da se vode jordanske na mjesto svoje vratitiše i preko svih svojih obala kao i prije potekoše.

(19) A narod iz Jordana izide na deseti dan prvoga mjeseca i utabori se u Gilgalu na istočnom rubu

Jerihona. (20) A onih dvanaest kamenova koje bijahu iz Jordana uzeli Ješua u Gilgalu postavi. (21) On reče sinovima Israilovim: "Kad djeca vaša jednoga dana upitaju očeve svoje i kažu: 'Šta znaće ovi kamenovi?' – (22) onda vi djecu svoju poučite i recite: 'Israil je preko ovog Jordana po suhome tlu prešao.' (23) Jer Jahve, Bog vaš, isušio je vode jordanske pred vama sve dok niste prešli, baš onako kako je Jahve, Bog vaš, s Trstenim morem učinio kad ga on bijaše isušio pred nama sve dok mi ne prijedosmo – (24) da bi svi narodi na zemlji znali da je ruka Jahvina moćna, da biste se vi zasvagda Jahve, Boga svoga, bojali."

5 I desi se – kad su svi kraljevi amorejski koji bijahu s onu stranu Jordana prema zapadu, i svi kraljevi kanaanski koji bijahu uz more, čuli kako je Jahve isušio vode jordanske pred sinovima Israilovim sve dok oni ne prijeđu – da srca njihova klonuše, i nemadoše više hrabrosti pred sinovima Israilovim.

Obrezivanje u Gilgalu

(2) Tada Jahve reče Ješui: "Načini sebi noževe od kamena pa opet, drugi put, sinove Israilove obreži." (3) Tako Ješua sebi načini noževe od kamena pa obreza sinove Israilove na Gibeat-Haaralotu. (4) A evo zašto ih Ješua obreza: svi ljudi koji iz Egipta iziđoše, svi muškarci, ljudi za vojsku stasali, umriješe u pustinji na putu nakon što iz Egipta iziđoše. (5) Svi muški koji iziđoše obrezani bijahu, ali svi muški koji se u pustinji rodiše na putu dok su iz Egipta izlazili ne bijahu obrezani; (6) jer su sinovi Israilovi četrdeset godina pustinjom lutali, sve dok sav narod, svi muški za vojsku stasali koji iz Egipta iziđoše, ne umrije, jer oni nisu glas Jahvin poslušali, pa im se Jahve zakleo da im neće dati da vide zemlju za koju je Jahve očevima njihovim zakletvu položio da će je nama dati, zemlju kojom med i mlijeko teku. (7) Djecu njihovu koju je on na mjesto njihovo uzdigao Ješua je obrezao: oni još uvijek bijahu neobrezani, jer ih oni u putu ne obrezaše. (8) I pošto je sav narod obrezan bio, oni ostadoše na svojim mjestima u taboru sve dok ne ozdraviše. (9) Onda Jahve reče Ješui: "Danas skidoh s vas sramotu egipatsku." Tako se to mjesto do dana današnjeg zove Gilgal⁶.

Svetkovanje Pesaha

(10) Dok su sinovi Israilovi u Gilgalu taborovali, oni su navečer četrnaestog dana u mjesecu u puštopolinama jerihonskim Pesah svetkovali. (11) Dan nakon Pesaha, baš taj dan, oni su jeli plodove zemlje, beskvasne pogače i prženo zrnevље. (12) I mana stade na dan nakon što oni pojedoše plodova zemlje, tako da sinovi Israilovi nisu više mane imali, nego su oni te godine plodove zemlje kanaanske jeli.

Objava Božija Ješui

(13) I desi se, kad Ješua blizu Jerihona bijaše, da on podiže oči svoje i pogleda – i gle, neki čovjek s isukanim mačem u ruci pred njim je stajao. Ješua mu pride pa mu reče: "Jesi li ti uz nas ili uz naše neprijatelje?"

(14) On reče: "Ni uz jedne ni uz druge, uistinu sam ja upravo došao kao vođa vojske Jahvine."

A Ješua ničice na tlo pade i duboko se nakloni, pa mu reče: "Šta ima gospodar moj slugi svome reći?"

(15) Voda vojske Jahvine reče Ješui: "Skini obuću svoju s nogu svojih, jer mjesto na kojem stojiš sve-to je." I Ješua učini tako.

Pad Jerihona

6 A kapije Jerihona pred sinovima Israilovim bijahu dobro utvrđene; niti je ko ulazio niti je ko izlazio. (2) Jahve reče Ješui: "Gle, ja ti u ruke Jerihon dадох, i kralja njegova i ratnike njegove hrabre. (3) Ti oko grada prođi; sa svim ratnicima oko grada jedanput obidi. Tako čini šest dana. (4) K tome, neka sedam svećenika nose pred kovčegom sedam truba od ovnovskih rogova; a sedmoga dana ti sedam puta oko grada prođi, a svećenici u trube neka duhaju. (5) Neka sav narod – kad oni otegnutim zvukom u ovnovski rog zatrube, pa kad ti zvuk trube začuješ – golemu viku podigne; bedemi će se gradski srušiti, a narod će se uspeti, svaki čovjek pravo naprijed."

(6) Tako Ješua, sin Nunov, svećenike pozva pa im reče: "Ponesite kovčeg savezni, i neka sedam svećenika sedam truba od ovnovskih rogova pred kovčegom Jahvinim ponesu." (7) Onda on narodu reče: "Podite naprijed, pa oko grada prođite, i neka naoružani ljudi pred kovčegom Jahvinim idu."

(8) Tako i bi kako Ješua narodu bijaše kazao: sedam svećenika koji su pred Jahvom sedam truba

⁶ Ime *Gilgal* izvodi se iz hebrejske riječi *galal*, koja znači *skinuti, podići, odstraniti*.

od ovnovskih rogova nosili prođoše naprijed pa u trube zaduhaše; a kovčeg saveza Jahvina za njima je išao. (9) Naoružani ljudi išli su pred svećenicima koji su u trube duhali, a stražnji čuvari podješe za kovčegom, dok su oni i dalje u trube duhali. (10) Ali Ješua naredi narodu i reče: "Vi nemojte vikati, i neka vam se glas ne čuje, ni riječ iz vaših usta neka ne izide, sve do dana dok vam ja ne kažem: Vičite! Onda ćete vi podviknuti." (11) Tako on dade da se kovčeg Jahvin oko grada ponese i da ga obide jedanput; onda se oni u tabor vratiše i tamo prekonačiše.

(12) I Ješua rano ujutro ustade, a svećenici kovčeg Jahvin ponesoše. (13) Sedam svećenika koji su pred kovčegom sedam truba od ovnovskih rogova nosili naprijed su bez stanke išli i u trube duhali; naoružani ljudi pred njima su išli, a stražnji čuvari išli su za kovčegom Jahvinim, dok su oni i dalje u trube duhali. (14) Tako drugoga dana oni prođoše jedanput oko grada pa se u tabor vratiše; tako su šest dana činili. (15) A sedmoga dana oni u ranu zoru ustadoše i oko grada sedam puta na isti način prođoše; ali toga dana oni oko grada sedam puta prođoše. (16) A kad bi sedmi put, i kad svećenici u trube zaduhaše, Ješua reče narodu: "Vičite, jer vam je Jahve predao grad! (17) Neka na gradu zabran bude; on i sve što je u njemu Jahvi pripada; samo će bludnica Rahaba i svi koji su s njom u kući njenoj u životu ostati, jer ona sakri poslanike što ih mi poslasmo. (18) A vas što se tiče – vi se čuvajte stvari na kojima je zabran, da ih ne biste poželjeli, pa neke od stvari zabranjenih uzeli, i tako tabor Israilov ukletim učinili i nevolju na nj sručili. (19) Ali sve srebro i zlato i sve bronzano i gvozdeno Jahvi je sveto; neka to u riznicu Jahvinu uđe."

(20) I narod je podvikivao, a svećenici u trube zaduhaše; a kad je zvuk trube začuo, narod golemu viku podiže, i bedemi se srušiše, te se narod uspe u grad, svaki čovjek pravo naprijed, i oni grad zauzeše. (21) Sve u gradu oštrom mača oni posve uništiše: i muško i žensko, i mlado i staro, i volove i ovce i magarce.

(22) Ješua reče dvojici ljudi koji zemlju uhodaju: "Idite u kuću bludnicinu pa odatle tu ženu i sve koji njoj pripadaju izvedite, kako ste joj se i zakleli." (23) Tako mlađi ljudi koji bijahu uhode uđoše pa izvedoše Rahabu i oca njezina i majku njezinu i braću njezinu i sve što je ona imala; k tome, izvedoše i svu svojtu njezinu pa ih izvan tabora israil-

skog smjestiše. (24) A grad i sve što je u njemu bilo spališe. Samo zlato i srebro i sve bronzano i gvozdeno oni u riznicu kuće Jahvine metnuše. (25) A bludnicu Rahabu i čeljad oca njezina i sve što je ona imala Ješua poštio; a ona i dan-danas među Israilecima živi, jer ona sakri poslanike što ih Ješua bijaše poslao Jerihon da uhode.

(26) Tad im Ješua izreče kletvu riječima: "Proklet bio pred Jahvom čovjek koji ustane i podigne ovaj grad Jerihon; temelji ga stajali prvjenci, a na sinu svome najmlađemu kapije mu podizao!"

(27) Tako je Jahve s Ješuom bio, a glas o njemu svud se po zemlji pronese.

Poraz Israileaca kod Aja

7 Ali sinovi Israilevi prijevarno se poniješe, ne pazeci na stvari zabranjene, jer Akan, sin Karimija, sina Zabdija, sina Zerahova, iz plemena Jeshudina, uze neke stvari koje proklete bjehu, zato se gnjev Jahvin prema sinovima Israilevim rasplamsa.

(2) I Ješua posla ljude iz Jerihona u Aj, koji je blizu Bet-Avena, istočno od Betela, i reče im: "Podite gore pa zemlju izvidite." Tako ljudi gore otidoše i Aj uhodiše. (3) Vratiše se Ješui i rekoše mu: "Ne daj da sav narod uzlazi; samo oko dvije ili tri hiljade ljudi neka se do Aja popne; ne vodi sav narod onamo da ga mučiš, jer malo ih je."

(4) Tako oko tri hiljade ljudi iz naroda onamo se pope, ali oni pred Ajancima pobjegoše. (5) Ajanci pobiše oko trideset i šest njihovih ljudi, i goniše ih od kapije gradske sve do Šebarima, pa ih u strmini pobiše; tako srca narodu klonuše kao da im voda venama poteče.

Ješuin vapaj i Jahvin odgovor

(6) Tad Ješua podera odjeću svoju⁷ i ničice na tlu pred kovčegom Jahvinim sve do večeri provede, i on i starješine Israileve; i oni po glavama svojim prašinu posuše. (7) Ješua reče: "Teško meni, o moj Gospode Jahve, zašto si ikako narod ovaj preko Jordana preveo, samo da nas u ruke Amorejcima predaš, da nas unište?! O, da samo htjedosmo s onu stranu Jordana ostati! (8) O Gospode moj, šta da sada kažem kad je Israil pred neprijateljima svojim ustuknuo? (9) Jer Kanaanci i sav svijet u zemlji za to će čuti, pa će nas oni opkoliti i ime

⁷ U znak velike žalosti.

naše sa zemlje izbrisati. A šta ćeš ti za ime svoje uzvišeno učiniti?"

(10) Onda Jahve reče Ješui: "Ustani! Zašto si ničice pao? (11) Israil je zgriješio, a i savez moj što sam im ga u dužnost stavio oni su prekršili. I k tome, neke od stvari na kojima je zabran oni su uzeli, i krali su i varali, i još su ih oni među svojim stvarima skrivali. (12) Zato sinovi Israilovi nemaju snage da se neprijateljima svojim odupru; oni pred neprijateljima svojim leđa okreću i bježe, jer su prokleti postali. Ja više s vama neću biti ako iz sredine svoje ne uklonite stvari proklete. (13) Ustani! Posveti narod i reci: Posvetite sebe za sutra, jer ovako Jahve, Bog Israilov, veli: 'Ima u tebe stvari na kojima je zabran, o Israile. Ti nećeš imati snage neprijateljima svojim da se odupreš sve dok iz sredine svoje ne ukloniš stvari zabranjene.' (14) Onda ujutro po plemenima svojim pristupajte. I neka pleme koje Jahve izdvoji po porodicama pristupi, a neka porodica koju Jahve izdvoji po kućama pristupi, a neka iz kuće koju Jahve izdvoji čovjek za čovjekom pristupi. (15) Neka onaj kod kojeg se nađu stvari na kojima je zabran spaljen bude, on i sve što njemu pripada, jer je on savez Jahvin prekršio, i jer je on stvar sramotnu u Israillu počinio."

Pronalaženje i kažnjavanje krivca

(16) I Ješua ujutro porani pa Israila po plemena izvede, a pleme se Jehudino izdvoji. (17) On porodicu Jehudinu izvede, pa izdvoji porodicu Zerahovu, i čovjeka za čovjekom iz porodice Zerahove izvede, i Zabdi se izdvoji. (18) On izvede čeljad njegovu, čovjeka za čovjekom, te se Akan, sin Karmija, sina Zabdija, sina Zerahova, od plemena Jehudina izdvoji.

(19) Tad Ješua reče Akanu: "Sine moj, preklinjem te, slavi Jahvu, Boga Israfilova, i veličaj ga! A sad mi reci šta si učinio. Ne skrivaj to od mene."⁸

(20) A Akan odgovori Ješui riječima: "Uistinu, ja sam zgriješio prema Jahvi, Bogu Israfilovu, a evo šta učinih: (21) kad među plijenom ugledah prekrasan ogrtač iz Šinara⁹ i dvije stotine šekela¹⁰ srebra i šipku od zlata pedeset šekela¹¹ tešku, ja ih

poželjeh, te ih uzeħ; i eno, oni su skriveni u zemlji u čadoru mome, a odozdo je srebro."

(22) I Ješua uputi poslanike te oni do čadora otrčaše – i gle, to bješe skriveno u čadoru njegovu, a odozdo srebro. (23) Oni to iz čadora uzeše i donešoše Ješui i svim sinovima Israfilovim, a oni to pred Jahvom razastrijješe.

(24) Onda Ješua, i sav Israil s njim, uzeše Zerahova sina Akana, srebro, ogrtač, zlatnu šipku, sinove njegove, kćeri njegove, volove njegove, magarad njegovu, ovce njegove, čador njegov i sve što mu je pripadal, i oni ih u dolinu Akor¹² dovedoše. (25) Ješua reče: "Zašto si nam muku zadao? Jahve će tebi danas muku zadati!" I sav Israil ih kamenova; i oni ih spališe, pošto ih kamenovaše. (26) Oni na Akana naslagavaše veliku gromilu kamenja koja i dan-danas stoji, a Jahvu prođe žestina njegova gnjeva. Zato se to mjesto do dana današnjeg zove dolina Akor.

Pad Aja

8 Onda Jahve reče Ješui: "Ne boj se i potišten ne budi! Povedi sa sobom sve ratnike i ustani, podi gore u Aj; evo, ja sam ti predao u ruke kralja Aja, narod njegov, grad njegov, i zemlju njegovu. (2) Ti učini s Ajem i kraljem njegovim isto ono što si učinio s Jerihonom i njegovim kraljem; vi sebi samo plijen njegov i stoku njegovu uzmite. A iza grada postavi zasjedu."

(3) Tako Ješua sa svim ratnicima krenu da ide na Aj. Probra Ješua trideset hiljada ljudi, ratnika hrabrih, i posla ih noću. (4) On im zapovjedi i reče: "Pazite, vi ćete gradu zasjedu s leđa njegovih postaviti. Ne udaljavajte se previše od grada, i svi spremni budite. (5) Onda ćemo se ja i sav narod što je sa mnom gradu primaknuti. A kad nam oni ususret izidu, kao što su i ranije učinili, mi ćemo pred njima uteći. (6) Oni će nas tjerati sve dok ih mi od grada ne odvučemo, jer oni će reći: 'Oni pred nama bježe kao i ranije.' Tako ćemo mi pred njima bježati. (7) A vi ćete se iz zasjede pojaviti i grad zaposjeti, jer će ga Jahve, Bog vaš, vama u ruke predati. (8) A kad se vi grada domognete, spalite ga. Postupite prema riječi Jahvinoj. Pazite, ja sam vam to zapovjedio."

(9) Onda ih Ješua posla, a oni odoše na mjesto zasjede i čekaše u zasjedi između Betela i Aja, Aju sa zapada; a Ješua tu noć među narodom provede.

⁸ Uobičajena formula preklinjanja u biblijskome tekstu kad se od nekoga traži da nešto kaže.

⁹ Tj. iz Babilona.

¹⁰ Dvjesto šekela – oko 2,3 kg.

¹¹ Pedeset šekela – oko 575 g.

¹² Akor – u značenju *muka*.

(10) Ješua ujutro porani i narod sazva, a onda pred narodom sa starješinama Israilovim na Aj krenu. (11) Onda svi ratnici koji s njim bijahu gore krenuše i gradu se primakoše, pa stigoše pred njega i utaboriše se Aju sa sjevera. A između njih i Aja jedna dolina bijaše. (12) I on pet hiljada ljudi uze i postavi ih u zasjedu između Betela i Aja, gradu su zapada. (13) Onda oni smjestiše narod, svu vojsku što gradu sa sjevera bijaše, i stražnje čuvare njebove na zapadnoj strani grada, a Ješua provede tu noć u dolini.

(14) I desi se, kad kralj Aja ovo vidje, da svijet iz grada rano ujutro u boj protiv Israila požuri, on i sav narod njegov, na određeno mjesto ispred pustopoljine. Ali on ne znade da mu je iza grada zasjeda postavljena. (15) Ješua i sav Israil pretvarali su se da su pred njima potučeni, pa putem ka pustinji utekoše. (16) I sav se narod koji bijaše u gradu sabra da za njima u potjeru krene, i oni Ješuu goniše, te se od grada udaljiše. (17) Tako nijedan čovjek u Aju niti u Betelu ne ostade a da za Israilem ne pode; grad ostaviše nezaštićenim i u potjeru za Israilem krenuše.

(18) Onda Jahve reče Ješui: "Ispruži sablju¹³ što ti je u ruci prema Aju, jer ču ga ja tebi u ruke dati." I Ješua prema gradu ispruži sablju što mu u ruci bijaše. (19) Ljudi u zasjedi hitro se s mjesta svoga podigoše, pa čim on ispruži ruku svoju, oni pojuriše i u grad udioše, te ga zaposjedoše, i oni grad brzo spališe.

(20) Kad se Ajanci okrenuše i pogledaše – gle, dim se iz grada u nebo dizao, a oni nemadoše kamo uteći, ni tamo ni ovamo, jer se narod koji bijaše prema pustinji bježao okrenu na gonitelje. (21) Kad Ješua i sav Israil vidješe da su ljudi iz zasjede grad zaposjeli i da se dim iz grada uzdiže, oni se okrenuše i navalili na Ajance. (22) A preostali njima ususret iz grada izidoše, pa se oni usred Israila nađoše – jedni bjehu s jedne, a drugi s druge strane – te ih Israil pogubi, tako da niko živ ne ostade niti iko uteće. (23) A kralja Aja živa uhvatiše pa ga Ješui dovedoše.

(24) Pa kad Israil pobi sve stanovnike Aja u poljima i u pustinji gdje su ih oni gonili, i kad svaki od njih od mača pade, sve dok ih ne smaknuše, onda se sav Israil u Aj vrati i na nj mačem udari. (25) Svi koji toga dana stradaše, i ljudi i žena, dvanaest hiljada bijaše – sav narod iz Aja. (26) Jer Ješua ne

povuče ruku svoju kojom bijaše kopljje ispružio sve dok posve ne zatrije sve stanovnike Aja. (27) Israfil sebi iz toga grada uze samo stoku i plijen, kako Jahve Ješui bijaše zapovjedio. (28) A Ješua spali Aj i zauvijek ga u ruševinu pretvoril – pustoš do dana današnjeg. (29) On kralja Aja na drvo objesi i tamo ga do večeri ostavi, a u sumrak Ješua naredi pa oni tijelo njegovo s drveta skinuše i bacile ga pred kapiju gradsku te naslagaše na nj veliku gromilu kamenja koja do dana današnjeg stoji.

Čitanje svetog Zakona narodu

(30) Onda Ješua podiže žrtvenik Jahvi, Bogu Israilevu, u gori Ebal, (31) baš onako kako Mojsije, sluha Jahvin, sinovima Israilovim bijaše zapovjedio, onako kako je u knjizi Zakona Mojsijeva napisano, žrtvenik od neklesana kamena na kojem čovjek nije gvozdenom alatkom radio; i oni na njemu žrtve paljenice Jahvi prinesoše, i žrtve sudioništva prinesoše. (32) On tamo na kamenju prepisa Zakon Mojsijev, koji on bijaše napisao, pred sinovima Israilem. (33) Sav Israil i starješine njegove i vođe i suci njegovi stajahu s obje strane kovčega pred svećenicima levijevskim, koji su kovčeg saveza Jahvina nosili, kako tuđinci tako i domaći. Pola je njih ispred gore Gerizim stajalo, a pola njih stajalo ispred gore Ebal, baš onako kako Mojsije, sluga Jahvin, bijaše sprva zapovjedio da narod Israilem blagoslovi. (34) A onda Ješua pročita sve riječi Zakona, blagoslov i kletvu, prema svemu što je u knjizi Zakona zapisano. (35) Ne bijaše ni jedne riječi od svega što Mojsije bijaše zapovjedio a da je Ješua ne pročita pred svim skupom Israilem, i ženama i djecom i tuđincima koji su među njima živjeli.

Lukavstvo Gibeonaca

9 Desi se – kad su svi kraljevi koji s onu stranu Jordana bijahu, u brdovitim krajevima i u nizinama i svuda po obali Velikoga mora prema Libanonu: Hetiti i Amorejci, Kanaanci, Perižani, Hivijci i Jebusejci, čuli za ovo – (2) da se oni okupiše da se protiv Ješue i Israila zajedno bore.

(3) Kad su stanovnici Gibeona saznali šta je Ješua Jerihonu i Aju učinio, (4) i oni se lukavstvom poslužiše pa krenuše kao izaslanci, metnuvši pohabane vreće na magarce svoje i stare mješine za vino, poderane i zakrpljene, (5) a na noge svoje metnuše pohabane i zakrpljene sandale i pohabanu odjeću

¹³ Ili kopljje.

na se; sav hljeb od njihovih zaliha bijaše suh i izdrobljen. (6) Onda oni otiđoše Ješui u tabor u Gilgalu pa rekoše njemu i ljudima Israilcima: "Mi iz daleke zemlje dolazimo, pa sklopite savez s nama." (7) Ljudi Israilci rekoše Hivijcima¹⁴: "Možda vi u našoj zemlji živate; kako ćemo onda s vama savez sklopiti?"

(8) Ali oni rekoše Ješui: "Mi smo sluge twoje." Onda im Ješua reče: "Ko ste vi i odakle dolazite?"

(9) Oni mu rekoše: "Sluge su twoje iz uistinu daleke zemlje došle zbog slave Jahve, Boga twojega; jer mi smo slušali o njemu i o svemu što je on u Egiptu učinio, (10) i o svemu što je on učinio dvojici kraljeva amorejskih koji s onu stranu Jordana bijahu: Sihonu, kralju Hešbona, i Ogu, kralju Bašana, koji je u Aštarotu bio. (11) Zato nam starještine naše i svi stanovnici zemlje naše rekoše: Uzmite hrane za put, pa im ususret podite i recite: 'Mi smo sluge vaše, pa sklopite savez s nama.' (12) Ovaj hljeb naš bijaše vruć kad ga od kuća svojih na put ponijesmo na dan kad vama podosmo, ali, gle, on je sad suh i izdrobljen. (13) Ove mještine za vino koje mi nalismo bijahu nove, a, gle, one su poderane; i ova odjeća naša i sandale naše pohabani su od uistinu duga puta."

(14) I ljudi Israilci probaše malo hrane njihove, ali za savjet Jahvu ne upitaše. (15) Ješua s njima sklopi ugovor o nenapadanju i s njima sklopi savez da će im život poštediti, a glavari zajednice zakletvu im položiše.

(16) Ali desi se nakon tri dana pošto oni s Gibeoncima savez sklopiše da oni saznađoše da su ovi susjedi i da u zemlji njihovoj žive. (17) Tad sinovi Israilovi krenuše i trećega dana u gradove njihove stigoše. A gradovi njihovi bijahu Gibeon, Kefira, Beerot i Kiryat-Jearim. (18) Sinovi Israilovi ne udariše na njih jer im se glaveštine zajednice Jahvom, Bogom Israilovim, bijahu zakleli. I sva je zajednica glaveština prigovarala. (19) Ali sve glaveštine rekoše svoj zajednici: "Mi smo im se Jahvom, Bogom Israilovim, zakleli, pa ih sada ne smijemo dirati. (20) Ovako ćemo prema njima postupiti: mi ćemo ih pustiti da žive, da nas ne bi stigao gnjev zbog zakletve koju smo im položili." (21) Glaveštine im rekoše: "Neka žive." Tako oni drvosječe i vodonoše svoj zajednici postadoše, baš onako kako im glaveštine i rekoše.

(22) Onda Ješua sabra Gibeonce pa im reče: Zašto ste nas prevarili govoreći: "Mi uistinu daleko od vas živimo", kad vi u našoj zemlji živate? (23) Zato ste sada prokleti, i nikada nećete prestati da robujete, i kao drvosječe i kao vodonoše za kuću Boga mojega.

(24) A oni odgovoriše Ješui: "Tvojim je slugama jasno rečeno da je Jahve, Bog twoj, naredio slugi svome Mojsiju da vam svu zemlju dadne i da sve stanovnike zemlje pred vama zatre; zato smo se mi zbog vas za živote svoje silno pobojali pa smo ovo učinili. (25) A evo, mi smo u rukama tvojim; čini s nama što je u očima tvojim dobro i pravo."

(26) Tako on njima učini i iz ruku ih sinova Israilovih izbavi, te ih oni ne pobiše. (27) Ali toga dana Ješua im naredi da drva sijeku i vodu nose za zajednicu i za žrtvenik Jahvin, do dana današnjeg, na mjestu koje Jahve odabere.

Peterica kraljeva napadaju Gibeon

10 I desi se, kad Adoni-Cedek, kralj Jerusalema, ču da je Ješua zaposjeo Aj i posve ga uništio – kao što bijaše s Jerihonom i kraljem njegovim učinio, tako je učinio i s Ajom i kraljem njegovim – i kad su stanovnici Gibeona sklopili mir s Israilom i u zemlji njegovo bili – (2) da se on silno uplašio, jer Gibeon bijaše golem grad, kao kakav kraljevski grad, i bijaše veći od Aja, i sve muškiće njegovo bijaše hrabro. (3) Zato Adoni-Cedek, kralj Jerusalema, poruči Hohamu, kralju Hebrona, i Piramu, kralju Jarmuta, i Jafiji, kralju Lakiša, i Debiru, kralju Eglona: (4) "Dodite gore k meni i pomozite mi, pa navalimo na Gibeon, jer je on s Ješuom i sa sinovima Israilovim ugovor o nenapadanju sklopio." (5) Tako se peterica kraljeva amorejskih: kralj Jerusalema, kralj Hebrona, kralj Jarmuta, kralj Lakiša i kralj Eglona sabraše pa gore podoše, oni i sva vojska njihova, i utaboriše se kod Gibeona, pa na nj udariše.

Israilci pritječu u pomoć Gibeoncima

(6) Onda Gibeonci poručiše Ješui u tabor u Gilgalu i rekoše: "Ne ostavljajte sluge svoje; pohitajte nam gore pa nas spasite i pomozite nam, jer svi kraljevi amorejski koji žive u brdovitu kraju protiv nas se udružiše."

(7) I krenu gore Ješua iz Gilgala, on i svi ratnici njegovi, svi borci hrabri. (8) Jahve reče Ješui: "Ne

¹⁴ Gibeonci pripadaju Hivijcima.

boj se njih, jer ja sam ih tebi u ruke predao; nijedan od njih neće ti se moći suprotstaviti.” (9) I Ješua se iznenada okomi na njih, nakon što je svu noć od Gilgala išao. (10) I Jahve ih pred Israilom smete, i on ih u Gibeonu u velikom pokolju silno potuče, i tjerare ih putem prema strmini Bet-Horona i udaraše po njima sve do Azeke i Makede. (11) Dok su pred Israilom putem niz strminu Bet-Horona bježali, Jahve je na njih krupnu zrnad s neba bacao sve do Azeke, i više ih umrije od grumenja krupe nego od mača sinova Israilovih.

(12) Na dan kad Jahve predade Amorejce sinovima Israilovim Ješua se pred Israilom Jahvi obrati: “O Sunce, stani iznad Gibeona, a Mjeseče, nad dolinom Ajalon.”

(13) I Sunce stade, i Mjesec se zaustavi, sve dok se narod neprijateljima svojim ne osveti. Nije li to u knjizi Jašarovoj zapisano? I Sunce na sredini neba stade i ne požuri da zađe skoro cijeli dan. (14) Ne bijaše dana poput tog ni prije njega ni poslije njega, dana kad se Jahve glasu čovjekovu odazva; jer Jahve se za Israila borio.

(15) Potom se Ješua i sav Israil s njim vratise u tabor u Gilgalu.

Smaknuće peterice amorejskih kraljeva

(16) A onih pet kraljeva utekoče i sakriše se u pećinu kod Makede. (17) Dojavio je Šeji i rekao: “Nađeno je pet kraljeva sakrivenih u pećini kod Makede.”

(18) Ješua reče: “Dokotrljajte goleme stijene na ulaz u pećinu i postavite kod nje ljude da ih čuvaju, (19) ali se tamo ne zadržavajte; gonite neprijatelje svoje i s leđa na njih navalite. Ne dajte im da u gradove svoje uđu, jer Jahve, Bog vaš, u ruke vam ih je predao.”

(20) I desи se – kad ih Ješua i sinovi Israilovi u doista velikom pokolju posjekoše, sve dok ne bijahu uništeni, samo nekoliko preživjelih koji od njih ostadoše u utvrđene gradove stigoše – (21) da se sav narod zdrav i čitav Ješui u tabor kod Makede vrati. I нико ne progovori ni rijeći na sinove Israile.

(22) Onda Ješua reče: “Otvorite ulaz u pećinu i izvedite mi onih pet kraljeva iz pećine.” (23) Oni tako učiniše, i izvedoše mu onih pet kraljeva iz pećine: kralja Jerusalema, kralja Hebrona, kralja Jarmuta, kralja Lakiša i kralja Eglona. (24) Kad oni Ješui ove kraljeve izvedoše, Ješua pozva sve ljude Israile, pa reče vojskovođama koji s njim bijahu

išli: “Pridite, stanite stopalima svojim na šije ovih kraljeva.” I oni pridoše pa stopalima svojim na šije njihove stadoše. (25) Ješua im tada reče: “Ne bojte se i potišteni ne budite! Budite jaki i odvažni, jer ovako će Jahve učiniti sa svim neprijateljima vašim s kojima se budete borili.” (26) A poslije Ješua po njima udari i pobi ih, pa ih na pet stabala objesi; na stablima su sve do večeri visili.

(27) I desи se u sumrak da Ješua naredi te ih oni sa stabala skidoše i baciše ih u pećinu gdje se bijahu sakrili, pa goleme stijene, koje su i dan-danas tamo, na ulaz u pećinu metnuše.

Osvajanje gradova na jugu

(28) Toga dana Ješua zauze Makedu i oštricom mača udari po njoj i kralju njezinu, te posve zatrije nju i svakoga ko u njoj bijaše; nikoga živa ne ostavi. I s kraljem Makedu on učini isto što bijaše s kraljem Jerihona učinio.

(29) Onda Ješua i svi Israileci s njim podoše dalje iz Makedu u Libnu pa na Libnu navališe. (30) Jahve i nju, s kraljem njezinim, u ruke Israile predade, i on oštricom mača udari po njoj i po svakome ko u njoj bijaše; nikoga živa u njoj ne ostavi. I s kraljem njezinim on učini isto što bijaše s kraljem Jerihona učinio.

(31) Onda Ješua i sav Israil s njim podoše dalje iz Libne u Lakiš, i oni se kraj njega utaboriše pa na nj navališe. (32) Jahve predade Lakiš u ruke Israile; a on ga drugoga dana zauze i oštricom mača udari po njemu i svakome ko u njemu bijaše, baš onako kao što bijaše i s Libnom učinio. (33) Onda Horam, kralj Gezera, dode gore da Lakišu pomogne, ali Ješua potuče i njega i narod njegov takо da niko živ ne ostade.

(34) Potom Ješua i sav Israil s njim podoše dalje iz Lakiša u Eglon, i oni se kraj njega utaboriše pa na nj navališe. (35) Oni ga toga dana zauzeše oštricom mača; i toga dana on posve zatrije svakoga ko u njemu bijaše, baš onako kao što bijaše i s Lakišom učinio.

(36) Onda Ješua i sav Israil s njim podoše gore iz Eglona prema Hebronu pa na nj navališe. (37) Oni ga zaposjedoše i oštricom mača udariše po njemu i kralju njegovom i svim naseljima njegovim i svi-ma što u njemu bijahu. On nikoga živa ne ostavi, onako kako bijaše s Eglonom učinio. I on ga posve zatrije i svakoga ko u njemu bijaše.

(38) Onda se Ješua i sav Israil okrenuše pa na Debir navališe. (39) On pokori grad i kralj njegova i

sve gradove njegove, i oni oštricom mača na njih udariše, i svakoga ko u njemu bijaše posve zatriješe. On nikoga živa ne ostavi. Baš onako kako bijaše s Hebronom učinio, tako on s Debirom i kraljem njegovim učini, kao što bijaše i s Libnom i kraljem njezinim učinio.

(40) Tako Ješua po svoj zemlji udari – po brdovitu kraju i Negebu i nizinama na zapadu i strmina-ma i svim kraljevima njihovim. On nikoga živa ne ostavi; sve što je disalo on posve zatrije, baš onako kako Jahve, Bog Israilov, bijaše zapovjedio. (41) Ješua udari po njima od Kadeš-Barnee pa sve do Gaze, i od sve zemlje gošenske pa sve do Gibeona.

(42) Ješua sve ove kraljeve i zemlje njihove u jednom pohodu porazi, jer se Jahve, Bog Israilov, za Israila borio. (43) I tako se Ješua i sav Israil s njim vratиše u tabor u Gilgalu.

Osvajanje gradova na sjeveru

11 Onda se desi da Jabin, kralj Hacora, kad ču za ovo, dojavi Jobabu, kralju Madona, i kralju Šimrona, i kralju Akšafa, (2) i kraljevima koji bijahu na sjeveru u brdovitim krajevima, i u oblasti Arabi južno od Kinereta, i u nizinama na zapadu, i na brežuljcima Dora prema zapadu; (3) Kanaancima na istoku i na zapadu, i Amorejcima, i Hetitima, i Perižanima, i Jebusejcima u brdovitim krajevima, i Hivijcima podno Hermona u zemlji Micpi. (4) Oni izidoše, oni i sve vojske njihove s njima – toliko ljudi koliko je pijeska što je na obali morskoj, s uistinu mnogim konjima i bojnim kolima. (5) I svi ovi kraljevi udružiše snage i došavši zajedno kod voda Meroma utaboriše se da se protiv Israila bore.

(6) Tad Jahve reče Ješui: "Ne boj se njih, jer sutra u ovo vrijeme ja će ih sve pobijene Israillu predati; ti konje njihove osakati i bojna kola njihova spali."

(7) Tako Ješua i svi ratnici s njim iznenada na njih udariše pokraj voda Meroma, pa na njih navališe.

(8) Jahve ih Israillu u ruke predade, pa ih oni potukoše, i goniše ih sve do Velikog Cidona i Misrefot-Majima i doline Micpe prema istoku; i udarahu po njima sve dok нико жив ne ostade. (9) Ješua učini s njima onako kako mu Jahve reče: konje njihove osakati i bojna kola njihova spali.

(10) Onda se Ješua vrati i zauze Hacor, te po kralju njegovu mačem udari; jer Hacor ranije bijaše glava svim ovim kraljevstvima. (11) Oštricom mača po svakome ko u njemu bijaše oni udariše, te ih posve zatriješe; žive duše ne ostade. I on Hacor

spali. (12) Sve gradove ovih kraljeva Ješua pokori, i sve kraljeve njihove, i on na njih oštricom mača udari, i posve ih uništi, baš onako kako Mojsije, sluga Jahvin, bijaše zapovjedio. (13) Ali Israil ne spali nijedan od gradova koji stajahu na brežuljcima svojim, osim sami Hacor, koji Ješua spali. (14) Sav pljen iz ovih gradova i stoku sinovi Israilevi sebi uzeše; ali oštricom mača po svakom čovjeku oni udariše sve dok ih posve ne zatriješe; ni žive duše ne ostaviše. (15) Baš onako kako Jahve bijaše Mojsiju, slugi svome, zapovjedio, tako Mojsije Ješui zapovjedi, a Ješua tako i učini; on uradi sve što Jahve bijaše Mojsiju zapovjedio.

(16) Tako Ješua zauze svu ovu zemlju: brdovite krajeve i sav Negeb, i svu zemlju gošensku, nizine, Arabu, gorje Israillovo i nizine njegove (17) od gore Halaka, koja se diže prema Seiru, pa sve do Baal-Gada u dolini libanonskoj podno gore Hermona; i on sve kraljeve njihove zarobi pa ih pobi i pogubi.

(18) Dugo je vremena Ješua protiv svih ovih kraljeva ratovao. (19) Ne bješe nijednoga grada da je sa sinovima Israilevim mir sklopio, osim Hivijaca, koji su u Gibeonu živjeli; oni ih sve u boju zauzeše. (20) Jer sam Jahve srca im tvrdokornim učini da u boj protiv Israila izidu, da bi ih on potpuno uništilo, i da im se milost nikakva ne bi ukazala, već da bi ih on uništilo, baš kao što Jahve Mojsiju bijaše zapovjedio.

(21) I dođe Ješua u to vrijeme i istrijebi Anakovce iz brdovitoga kraja, iz Hebrona, iz Debira, iz Anaba i iz svega brdovitoga kraja Jehudina i iz svega brdovitoga kraja Israilova. Njih i gradove njihove Ješua potpuno uništi. (22) Nijedan Anakovac u zemlji sinova Israilevih ne ostade; samo u Gazi, u Gatu i u Ašdodu nekoliko njih ostade. (23) Tako Ješua svu zemlju zauze, onako kako Jahve bijaše Mojsiju rekao, pa je Ješua Israillu u baštinu dade i podijeli je po plemenima njihovim. Onda se zemlja odmori od rata.

Poraženi kraljevi istočno od Jordana

12 Ovo su kraljevi zemaljski što ih sinovi Israilevi poraziše, i čiju zemlju s onu stranu Jordana prema istoku oni zaposjedoše, od doline Arnona sve do gore Hermona, i svu Arabu prema istoku: (2) Sihon, kralj Amorejaca, koji je živio u Hešbonu, i vladao od Aroera, što je na rubu doline Arnona, i sredinom doline i polovinom Gileada, pa sve do potoka Jaboka, međe sinova Amonovih,

(3) i Arabom sve do Kineretskog mora prema istoku, i sve do Arabskog mora, Slanog mora, na istok prema Bet-Ješimotu, i na jug do podno obronaka Picge; (4) i područje Oga, kralja bašanskog, jednog od posljednjih Refaimaca, koji je živio u Aštarotu i u Edreju, (5) a vladao gorom Hermonom i Saledkom i cijelim Bašanom, sve do međa Gešura i Maake, i polovinom Gileada, sve do međe Sihona, kralja hešbonskog.

(6) Mojsije, sluga Jahvin, i sinovi Israilovi njih potukoše; i Mojsije, sluga Jahvin, zemlju njihovu dade u posjed Rubenovcima i Gadovcima i polovini plemena Manašeova.

Poraženi kraljevi zapadno od Jordana

(7) A ovo su kraljevi zemaljski što ih Ješua i sinovi Israilovi potukoše s onu stranu Jordana prema zapadu, od Baal-Gada u dolini libanonskoj pa sve do gore Halaka, koja se diže prema Seiru; i Ješua zemlje njihove dade u posjed plemenima Israilevim, prema dijelovima njihovim, (8) u brdovito-me kraju, u nizinama, u Arabi, u strminama, i u pustinji, i u Negebu: zemlju hetitsku, amorejsku i kanaansku, perizansku, hivijsku i jebusejsku:

(9) kralj Jerihona, jedan; kralj Aja, koji je blizu Betela, jedan; (10) kralj Jerusalema, jedan; kralj Hebrona, jedan; (11) kralj Jarmuta, jedan; kralj Lakiša, jedan; (12) kralj Eglona, jedan; kralj Gerez, jedan; (13) kralj Debira, jedan; kralj Gedera, jedan; (14) kralj Horme, jedan; (15) kralj Libne, jedan; kralj Adulama, jedan; (16) kralj Makede, jedan; kralj Betela, jedan; (17) kralj Tapuaha, jedan; kralj Hefera, jedan; (18) kralj Afeka, jedan; kralj Šarona, jedan; (19) kralj Madona, jedan; kralj Hacora, jedan; (20) kralj Šimron-Merona, jedan; kralj Akšafa, jedan; (21) kralj Taanaka, jedan; kralj Megida, jedan; (22) kralj Kedeša, jedan; kralj Jokneama na Karmelu, jedan; (23) kralj Dora na visoravnima Nafat-Dora, jedan; kralj Gojima u Gilgalu, jedan; (24) kralj Tirce, jedan; u svemu trideset i jedan kralj.

Neosvojeni krajevi

13 I Ješua bijaše star i odmakao u godinama kad mu Jahve reče: "Ti si star, u godinama odmakao, a uistinu je mnogo zemlje ostalo da se zaposjedne.

(2) Ovo je zemlja što je preostala: sve pokrajine Filistinaca i Gešuraca; (3) od Šihora, koji je istočno

od Egipta, pa sve do granice Ekrona na sjeveru – to se računa kao kanaansko; zemlje peterice vladara filistinskih: Gaza, Ašdod, Aškelon, Gat i Ekron; i Avijaca (4) prema jugu, sva zemlja kanaanska, i Meara, koja pripada Cidoncima, sve do Afeka, prema granici amorejskoj; (5) i zemlja Gebalaca, i sav Libanon prema istoku, od Baal-Gada podno gore Hermona pa sve do Lebo-Hamata. (6) A sve stanovnike brdovitih krajeva od Libanona pa sve do Misrefot-Majima, sve Cidonce, ja ču pred sinovima Israilevima protjerati; samo podijeli žrijebom ovu zemlju Israelu u baštinu kako sam ti ja zapovedio. (7) I zato podijeli ovu zemlju u baštinu među devet plemena i među polovinom plemena Manašeova."

Plemena istočno od Jordana

(8) S drugom polovinom Manašeova plemena Rubenovci i Gadovci dobiše svoju baštinu koju im Mojsije dade s onu stranu Jordana prema istoku, baš onako kako im Mojsije, sluga Jahvin, dodijeli: (9) od Aroera, koji je na rubu doline Arnona, i od grada koji je usred doline, i visoravan svu od Medebe do Dibona; (10) i sve gradove Sihona, kralja amorejskog, koji je vladao u Hešbonu, sve do međe sinova Amonovih; (11) i Gilead, i područje Gešura i Maake, i svu goru Hermon, i sav Bašan sve do Saleke; (12) u Bašanu sve kraljevstvo Oga, koji je vladao u Aštarotu i u Edreju – a bio je jedan od posljednjih Refaima; Mojsije ih potuće i protjeri. (13) Ali sinovi Israilevi ne protjeraše Gešurce i Maakance; jer Gešurci i Maakanci i dan-danas među Israilevcima žive. (14) Samo plemenu Levi jevu on baštine ne dade; žrtve vatrom prinesene Jahvi, Bogu Israilevu, njihova su baština, kao što mu je on rekao.

Zemlja data sinovima Rubenovim

(15) Tako Mojsije dade baštinu plemenu sinova Rubenovih, prema porodicama njihovim. (16) Njihova zemlja bijaše od Aroera, koji je na rubu doline Arnona, s gradom koji je usred doline, i sva visoravan kod Medebe; (17) Hešbon i svi gradovi njegovi koji su na visoravni: Dibon i Bamot-Baal i Betbaal-Meon, (18) i Jahac i Kedemot i Mefaat, (19) i Kirjatajim i Sibma i Ceret-Šahar na brdu iznad doline, (20) i Bet-Peor i obronci Picge i Bet-Ješimot, (21) i svi gradovi na visoravni i sve kra-

Ijevstvo Sihona, kralja amorejskog, koji je vladao u Hešbonu, i kojeg je Mojsije pobijedio zajedno s glavešinama midjanskim: Evijem i Rekemom i Curom i Hurom i Rebaom, vladarima Sihonovim, koji su u toj zemlji živjeli. (22) Sinovi Israilovi mačem posjekoše i proroka Bileama, sina Beorova, među ostalima koji su u boju ubijeni. (23) Međa sinova Rubenovih bijaše Jordan. Ovi gradovi i sela njihova bijahu baština sinova Rubenovih, po porodicama njihovim.

Zemlja data sinovima Gadovim

(24) Mojsije dade baštinu i plemenu Gadovu, sinovima Gadovim, prema porodicama njihovim. (25) Njihova zemlja bijaše Jazer, i svi gradovi gileadski, i polovina zemlje sinova Amonovih, sve do Aroera, koji je prije Rabe; (26) i od Hešbona sve do Ramat-Micpe i Betonima, i od Mahanajima sve do međe Debira; (27) a u dolini: Bet-Haram i Bet-Nimra i Sukot i Cafon, ostatak kraljevstva Sihona, kralja hešbonskog, s Jordanom kao medom, sve do kraja Kineretskog mora s onu stranu Jordana prema istoku. (28) Ovi gradovi i sela njihova baština su sinova Gadovih, prema porodicama njihovim.

Zemlja data polovini plemena Manašeova

(29) Mojsije dade baštinu i polovini plemena Manašeova; i to bijaše za polovinu plemena Manašeova, prema porodicama njihovim. (30) Njihova zemlja bijaše od Mahanajima, sav Bašan, sve kraljevstvo Oga, kralja bašanskog, i svi gradovi Jairovi koji su u Bašanu, šezdeset gradova; (31) i pola Gileada, i Aštarot i Edrej, gradovi kraljevstva Ogova u Bašanu. Ovo bijaše namijenjeno sinovima Makira, sina Manašeova, polovini sinova Makirovih, prema porodicama njihovim.

(32) To su područja koja je Mojsije u baštinu dao u poljanama moapskim, s onu stranu Jordana, istočno od Jerihona. (33) Ali plemenu Levijevu Mojsije baštine ne dade; Jahve, Bog Israilov, njihova je baština, kao što im je on obećao.

Dioba zemlje zapadno od Jordana

14 A ovo su područja što su ih sinovi Israilovi naslijedili u zemlji kanaanskoj, koja su im u baštinu dali svećenik Eleazar, Ješua, sin Nunov, i glavešine porodica iz plemena sinova Israilovih. (2) Njihova je baština žrjebom podijeljena, kao

što Jahve preko Mojsija bijaše zapovjedio, između devet plemena i još polovine desetoga. (3) Mojsije bijaše odredio baštinu dvama plemenima i onoj polovini plemena s onu stranu Jordana; ali on ne dade baštine levijevcima među njima. (4) Jer bijahu dva plemena sinova Jozefovih: Manaše i Efraim, i oni ne dadoše dio zemlje levijevcima, osim gradova da u njima žive i pašnjaka za njihova stada i krda. (5) I sinovi Israilovi učiniše baš onako kako Jahve Mojsiju bijaše zapovjedio; i oni zemlju podijeliše.

Hebron – Kalebova baština

(6) Onda se sinovi Jehudini Ješui u Gilgalu prima-knuše, te mu Kaleb, sin Jefunea Kenižanina, reče: "Ti znaš šta je Jahve Mojsiju, čovjeku Božjem, za te i za me u Kadeš-Barnei rekao. (7) Bilo mi je četrdeset godina kad me je Mojsije, sluga Jahvin, poslao iz Kadeš-Barnee zemlju da izvidim, pa mu ja natrag donesoh vijest onako kako mi je na srcu bilo. (8) Ali braća moja koja sa mnom podoše uliše narodu strah u srce; a ja sam Jahvu, Boga svoga, svim srcem slijedio. (9) I Mojsije se tog dana meni zakle i reče: 'Sigurno će zemlja na koju je nogu tvoja zagazila zasvagda baština tebi i djeci tvojoj biti, jer si ti Jahvu, Boga moga, svim srcem slijedio.' (10) I gle, Jahve mi je, kao što je i obećao, dao da poživim ovih četrdeset pet godina od vremena kad je Jahve ove riječi Mojsiju rekao, kad je Israil po pustinji tumarao, i evo, danas mi je osamdeset i pet godina. (11) Ja sam i danas jak kao što sam bio na dan kad me je Mojsije poslao; kakva je snaga moja tada bila, takva je snaga moja i sada, i za put u boj i za povratak iz boja. (12) Daj mi, onda, ovaj brdoviti kraj o kojem je Jahve toga dana govorio, jer sam si toga dana čuo da su tamо Anakovci, a gradovi su njihovi golemi i utvrđeni; možda će Jahve uza me biti, pa ču ih ja istjerati kao što Jahve reče." (13) I Ješua ga blagoslovi i dade Hebron Kalebu, sinu Jefuneovu, u baštinu. (14) Zato Hebron ostaje baština Kenižaninu Kalebu, sinu Jefuneovu, sve do dana današnjeg, jer je on Jahvu, Boga Israilova, svim srcem slijedio. (15) Hebron se prije Kirjat-Arba zvao, jer Arba bješe najveći čovjek među Anakovcima. Onda se zemlja odmori od rata.

Zemlja data plemenu Jehudinu

15 Dio zemlje plemena sinova Jehudinih, prema porodicama njihovim, pružao se do međe edomske, i južno do pustinje Cinske na kraj-

njem jugu. (2) Njihova južna međa pružala se od kraja Slanoga mora, od zaliva koji vodi na jug. (3) Onda se ona pružala dalje na jug do strmine akra-bimske i nastavljala se do Cina, pa uzlazila južno od Kadeš-Barnee i nastavljala se do Hecrona, uzlazila na Adar i skretala prema Karkai. (4) Onda je ona do Acmona išla i nastavljala se do potoka egipatskog, pa je međa na more izlazila. To vam je južna međa. (5) Istočna međa bilo je Slano more, sve do ušća Jordana. A međa na sjevernoj strani bila je od zaliva morskog kod ušća Jordana. (6) Onda se međa uspinjala u Bet-Hoglu i nastavljala se sjeverno od Bet-Arabe, pa je međa uzlazila do kamena Bohana, sina Rubenova. (7) Međa se uspinjala od doline Akora do Debira i skretala na sjever prema Gilgalu, koji je na naspram strmine adumimske, a ona je na jugu doline; i međa se nastavljala prema vodama En-Šemeša i završavala se kod En-Rogela. (8) Onda je međa uzlazila dolinom Ben-Hinom prema strmini jebusejskoj na jugu, to jest Jerusalemu; i odatle se međa uspinjala do vrha gore koja je uz dolinu Hinom prema zapadu, a ona je na kraju doline Refaima prema sjeveru. (9) S vrha gore međa je okretala prema vrelu voda neftoških i nastavljala se prema gradovima gore Efrona, a onda je međa silazila prema Baali, to jest Kiryat-Jearimu. (10) Međa je okretala od Baale na zapad prema gori Seiru i nastavljala prema strmini gore Jearima, to jest Kesalonu, na sjeveru, pa se spuštala u Bet-Šemeš i nastavljala kroz Timnu. (11) Međa se nastavljala prema sjevernoj strani Ekrone. Onda je međa skretala prema Šikeronu te išla duž gore Baala i pružala se do Jabneela, pa je međa na more izlazila. (12) Zapadna međa je bila kod obale Velikog mora¹⁵ i obale njegove. Ovo je međa sinova Judinih, prema porodicama njihovim.

(13) I Ješua, na Jahvinu zapovijed njemu, dade Kalebu, sinu Jefuneovu, dio među sinovima Jehudinim – Kiryat-Arbu (a Arba bijaše otac Anakov), to jest Hebron. (14) Caleb odatle protjera tri sina Anakova: Šešaja i Ahimana i Talmaja, djecu Anakovu. (15) Odatle on onda krenu na stanovnike Debira – a Debir se prije zvao Kiryat-Sefer. (16) I Caleb reče: "Onome koji na Kiryat-Sefer navalii i zauzme ga ja će mu kćer svoju Aksu za ženu dati." (17) Zauze ga Otniel, sin Kenaza, brata Kalebova; tako mu Caleb dade kćer svoju Aksu za ženu. (18) A kad mu ona dođe, nagovori ga da ona upita svo-

ga oca za jedno polje. Pa kad ona sjaha s magarcu, Caleb je upita: "Šta želiš?"

(19) Ona reče: "Učini mi na volju, kad si mi dao zemlju negepsku, daj mi i vrela vode." I Caleb joj dade vrela gornja i vrela donja. (20) Ovo je baština plemena sinova Jehudinih, prema porodicama njihovim.

(21) Najjužniji gradovi plemena sinova Jehudinih prema međi edomskoj bijahu Kabceel, Eder, Jagur, (22) Kina, Dimona, Adada, (23) Kedeš, Hacor, Itnan, (24) Zif, Telem, Bealot, (25) Hacor-Hadata, Keriot-Hecron, to jest Hacor, (26) Amam, Šema, Molada, (27) Hacar-Gada, Hešmon, Bet-Pele, (28) Hacar-Šual, Beer-Šeba, Bizijotija, (29) Baala, Ijim, Ecem, (30) Eltolad, Kesil, Horma, (31) Ciklag, Mad-mana, Sansana, (32) Lebaot, Šilhim, Ajin i Rimon; u svemu dvadeset i devet gradova sa selima svojim.

(33) U nizinama: Eštaol, Cora, Ašna, (34) Zanoah, En-Ganim, Tapuah, Enam, (35) Jarmut, Adulam, Soko, Azeka, (36) Šaarajim, Aditajim, Gedera i Gederotajim; četraest gradova sa selima svojim.

(37) Cenan, Hadaša, Migdal-Gad, (38) Dilean, Micpa, Jokteel, (39) Lakiš, Bockat, Eglon, (40) Kabon, Lahmas, Kitliš, (41) Gederot, Bet-Dagon, Naama i Makeda; šesnaest gradova sa selima svojim.

(42) Libna, Eter, Ašan, (43) Iftah, Ašna, Necib, (44) Keila, Akzib i Mareša; devet gradova sa selima svojim.

(45) Ekron, s naseljima svojim i selima svojim; (46) od Ekrona pa do mora, sve što je pokraj Ašdoda bilo, sa selima svojim. (47) Ašdod, naselja njegova i sela njegova; Gaza, naselja njezina i sela njezina, sve do potoka egipatskog i obale Velikog mora.

(48) U brdovitome kraju: Šamir, Jatir, Soko, (49) Dana, Kiryat-Sana, to jest Debir, (50) Anab, Eštemo, Anim, (51) Gošen, Holon i Gilo; jedanaest gradova sa selima svojim.

(52) Arab, Duma, Ešan, (53) Janum, Bet-Tapuah, Afeka, (54) Humta, Kiryat-Arba, to jest Hebron, i Sior; devet gradova sa selima svojim.

(55) Maon, Karmel, Zif, Juta, (56) Izreel, Jokdeam, Zanoah, (57) Kajin, Gibea i Timna; deset gradova sa selima svojim.

(58) Halhul, Bet-Cur, Gedor, (59) Maarat, Bet-Anot i Eltekon; šest gradova sa selima svojim.

(60) Kiryat-Baal (to jest, Kiryat-Jearim) i Raba; dva grada sa selima svojim.

(61) U pustinji: Bet-Araba, Midin, Sekaka, (62) Nibšan, Ir-Hameleh i En-Gedi; šest gradova sa selima svojim.

¹⁵ V. 1:4.

(63) A Jebusejaca, stanovnika Jerusalema, što se tiče – sinovi Jehudini nisu ih mogli protjerati; tako i dan-danas Jebusejci žive u Jerusalemu sa sinovima Jehudinim.

Zemlja data sinovima Efrajimovim

16 Međa zemlje što su je sinovi Jozefovi dobili pružala se od Jordana kod Jerihona do voda jerihonskih, kroz pustinju na istok, i odatle se brdovitim krajem do Betela uspinjala. (2) Dalje se od Betela do Luza pružala, i nastavljala se prema medju Arkijaca u Atarotu. (3) Silazila je na zapad prema zemlji jafletskoj, sve do područja Donjeg Bet-Horona i do Gezera, pa je na more¹⁶ izlazila.

(4) Sinovi Jozefovi Manaše i Efrajim dobili su svoju baštinu.

(5) A ovo je bila zemlja sinova Efrajimovih, prema porodicama njihovim: međa njihove baštine prema istoku išla je od Atarot-Adara pa sve do Gornjeg Bet-Horona, (6) i pružala se do mora¹⁷. Iz Mikmetata na sjeveru ona je okretala na istok prema Taanat-Šilohu i prolazila kraj njega na istok do Janoe. (7) Onda se spuštalala iz Janoe u Atarot i u Naaru, pa dopirala do Jerihona, i na Jordan izlazila. (8) Od Tapuaha međa se pružala prema zapadu do potoka Kane, pa je na more¹⁸ izlazila. Ovo je baština plemena sinova Efrajimovih, prema porodicama njihovim, (9) zajedno s gradovima koji su se čuvali za sinove Efrajimove među baštinom sinova Manašeovih – svi gradovi sa selima svojim. (10) Ali oni ne protjeraše Kanaance koji su u Gezeru živjeli; tako Kanaanci i dan-danas među sinovima Efrajimovim žive, ali su oni prisilni radnici.

Zemlja data sinovima Manašeovim

17 A ovo dobi pleme Manašeovo, jer on Jozefov prvjenac bijaše. Makiru, prvjencu Manašeovu, ocu Gileadovu, pripade Gilead i Bašan, jer on veliki ratnik bijaše. (2) I ostali sinovi Manašeovi dobiše dio prema porodicama svojim: sinovi Abiezerovi i sinovi Helekovi i sinovi Asrielovi i sinovi Šekemovi i sinovi Heferovi i sinovi Šemidini; to bijahu muški potomci Manašea, sina Jozefovog, prema porodicama svojim. (3) Ali Celofehad, sin Hefera, sina Gileada, sina Makira, sina Manaše-

va, ne imade sinova, samo kćeri; a ovo su imena kćeri njegovih: Mahla, Noa, Hogla, Milkia i Tirca.

(4) One izidoše pred svećenika Eleazara i pred Ješuu, sina Nunova, i pred glavare, govoreći: "Jahve je naredio Mojsiju da nam baštinu među braćom našom dade." I na Jahvinu zapovijed Ješua im dade baštinu među braćom oca njihova. (5) Tako Manašea deset dijelova zapade, povrh zemlje gileadske i bašanske, koje su s onu stranu Jordana, (6) jer kćeri Manašeove dobiše baštinu među sinovima njegovim, a zemlja gileadska ostalim sinovima Manašeovim pripade.

(7) Međa Manašeova pružala se od Ašera do Mikkmetata, koji je istočno od Šekema; onda je međa odatle išla na jug do stanovnika En-Tapuaha. (8) Zemlja tapuaška pripadala je Manašeu, ali Tapuah na medju Manašeovoj pripao je sinovima Efrajimovim. (9) Međa se spuštalala do potoka Kane; južno od potoka gradovi su, među gradovima Manašeovim, pripadali Efrajimu, a međa Manašeova bila je sjeverno od potoka, i ona je na more izlazila. (10) Južna strana pripadala je Efrajimu, sjeverna strana Manašeu, a međa im bijaše more. Na sjeveru su dosezali do Ašera, a na istoku do Isakara. (11) U Isakaru i u Ašeru u Manašeovu posjedu bijahu i Bet-Šan i naselja njegova, i Ibleam i naselja njegova, i stanovnici Dora i naselja njegova, i stanovnici En-Dora i naselja njegova, i stanovnici Taanaka i naselja njegova, i stanovnici Megida i naselja njegova; a treći je Nafat.¹⁹ (12) Ali sinovi Manašeovi ne mogahu zaposjeti ove gradove, jer Kanaanci iskazaše upornost da u toj zemlji žive. (13) I desi se, kad sinovi Israilovi ojačaše, da oni Kanaance prisilnom radu podvrgnuše, ali ih oni posve ne protjeraše.

Jozefovi sinovi prodiru u šume

(14) Onda se sinovi Jozefovi obratiše Ješui govorеći: "Zašto si nam ti samo jedan dio dodijelio i jedan nam dio u baštinu dao, kad smo mi narod mnogobrojan a i Jahve nas je dosad mnogo blagosiljao?"

(15) Ješua im reče: "Ako ste vi narod mnogobrojan, podite u šumu i raskrćite sebi mjesta tamo u zemlji Perizejaca i Refaimaca, jer je brdoviti kraj Efrajimov za vas pretijesan."

¹⁶ Sredozemno more.

¹⁷ Isto.

¹⁸ Isto.

¹⁹ Tj. Nafat-Dor.

(16) Sinovi Jozefovi rekoše: "Brdoviti kraj nije nam dovoljan, a svi Kanaanci što u ravnici žive željezna kola imaju, i oni što su u Bet-Šeanu i oni što su u dolini izreelskoj."

(17) Ješua odgovori domu Jozefovu, Efrajimu i Manašeju, i reče: "Vi ste narod mnogobrojan i imate golemu moć; vi nećete samo jedan dio dobiti, (18) nego će i brdoviti kraj vaš biti. Jer iako je Šumom obrastao, vi ćete je iskrčiti, i ona će do svojih krajnjih međa vaša biti; vi ćete Kanaance protjerati ako oni i željezna kola imaju, pa ako su i snažni."

Ostalih sedam plemena

18 Onda se sva zajednica sinova Israilovih u Široku luku sabra i tamo čador za sastanke podiže; i zemlja im pod jaram pade. (2) Ali među sinovima Israilovim ostade sedam plemena koja ne podijeliše baštinu svoju. (3) Zato Ješua sinovima Israilovim reče: "Dokle ćete oklijevati da zaposjednete zemlju koju vam je Jahve, Bog očeva vaših, dao? (4) Nađite po tri čovjeka iz svakog plemena, da ih ja pošaljem pa da oni ustanu i zemljom prođu i prema svojoj je baštini popišu, i neka meni nazad dođu. (5) Neka je oni na sedam dijelova podijele; neka Jehuda na zemlji svojoj na jugu ostane, a neka dom Jozefov na zemlji svojoj na sjeveru ostane. (6) Vi zemlju u sedam dijelova popišite, i to mi ovdje donesite: ja ću za vas ovdje pred Jahvom, Bogom našim, žrijeb baciti. (7) A levijevci nemaju dijela među vama, jer je svećenička služba Jahvi njihova baština. Gad i Ruben i pola plemena Manašeova već su dobili baštinu svoju na istoku, s onu stranu Jordana, koju im je Mojsije, sluga Jahvin, dao."

(8) Onda ljudi ustadoše i krenuše, a Ješua zapovjedi onima koji krenuše zemlju da popišu i reče: "Idite i zemljom prođite i popišite je, pa mi se vratite; onda ću ja za vas ovdje u Šilohu pred Jahvom žrijeb baciti." (9) Tako ljudi krenuše i zemljom prođoše i po gradovima je u sedam dijelova u jednu knjigu popisaše; i oni Ješui u tabor u Šiloh dodoše. (10) I Ješua za njih u Šilohu pred Jahvom žrijeb baci, i tamo Ješua sinovima Israilovim zemlju podijeli po dijelovima njihovim.

Baština Benjaminova plemena

(11) I pade žrijeb na pleme sinova Benjaminovih prema porodicama njihovim, a zemlja koju žrijebom dobiše ležala je između sinova Jehudinih i

sinova Jozefovih. (12) Njihova je međa na sjeveru počinjala od Jordana, onda je međa uzlazila do strmine Jerihona na sjeveru pa se uspinjala prema zapadu kroz brdoviti kraj i izlazila u pustinju Bet-Aven. (13) Odatle se međa nastavljala prema Luzu, prema strmini Luza, to jest Betela, na jugu, pa se međa spuštala u Atrot-Adar, kraj brda koje je južno od Donjeg Bet-Horona. (14) Međa se odatle pružala i okretala sa zapada na jug, od brda koje je pred Bet-Horonom s juga, i završavala se kod Kirjat-Baala, to jest Kirjat-Jearima, grada sinova Jehudinih. To je bila zapadna strana. (15) Južna strana počinjala je od ruba Kirjat-Jearima, pa je međa išla prema zapadu i pružala se do vrela voda neftoaških. (16) Onda se međa spuštala do ivice brda koje je u dolini Ben-Hinom, na sjeveru doline Refaim, i silazila do doline Ben-Hinom uz jebusejsku strminu na jug i išla do En-Rogela. (17) Onda se savijala prema sjeveru i išla do En-Šemeša, pa se nastavljala do Gelilota, koji je nasuprot usponu adumimskom, te se spuštala do Kamena Bohana, sina Rubenova. (18) Nastavljala se prema sjevernoj strmini Bet-Arabe i spušala se do Arabe. (19) Onda se međa nastavljala prema sjevernoj strani Bet-Hogle, pa je međa izlazila u sjeverni zaliv Slanoga mora, na južnom kraju Jordana. To je bila južna međa. (20) A Jordan je bio njegova međa na istočnoj strani. To je bila baština sinova Benjaminovih prema porodicama njihovim i prema međama njihovim svuda okolo.

(21) Gradovi plemena sinova Benjaminovih prema porodicama njihovim bijahu: Jerihon, Bet-Hogra, Emek-Kecic, (22) Bet-Araba, Cemarajim, Betel, (23) Avim, Para, Ofra, (24) Kefar-Amoni, Ofni i Geba – dvanaest gradova sa selima svojim. (25) Gibeon, Rama, Beerot, (26) Micpa, Kefira, Moca, (27) Rekem, Irpeel, Tarala, (28) Cela, Haelef, Jebus, to jest Jerusalem, Gibeah i Kirjat – četrnaest gradova sa selima svojim. To je baština sinova Benjaminovih prema porodicama njihovim.

Baština Šimonova plemena

19 Onda drugi žrijeb pade na Šimona, na pleme sinova Šimonovih prema porodicama njihovim, i baština njihova bijaše usred baštine sinova Jehudinih. (2) Tako oni u baštini dobiše Beeršebu ili Šebu, Moladu, (3) Hacar-Šual, Balu, Ecem, (4) Eltolad, Betul, Hormu, (5) Ciklag, Bet-Markabot, Hacar-Susu, (6) Bet-Lebaot i Šaruhen – trinaest

gradova sa selima njihovim; (7) Ajin, Rimon, Eter i Ašan – četiri grada sa selima njihovim; (8) i sva sela što bijahu oko ovih gradova sve do Baalat-Beera, Rame i Negeba. To je bila baština plemena sinova Šimonovih prema porodicama njihovim. (9) Baština je sinova Šimonovih bila iz dijela sinova Jehudinih, jer dio sinova Jehudinih za njih prevelik bijaše; tako sinovi Šimonovi dobije baštinu usred Jehudine baštine.

Baština Zebulunova plemena

(10) Treći žrijeb pade na sinove Zebulunove prema porodicama njihovim. A područje njima u baštinu dato pružalo se sve do Sarida. (11) Onda se međa njihova penjala prema zapadu do Marale, pa je dodirivala Dabešet i dopirala do potoka što je blizu Jokneama. (12) Onda se od Sarida okretala na istok, prema mjestu gdje izlazi sunce, sve do međe Kislot-Tabora, pa se nastavljala do Dabrat i penjala se do Jafije. (13) Odatle je išla dalje na istok, prema mjestu gdje izlazi sunce, do Gat-Hefera i Et-Kacina, pa je izlazila na Rimon, koji se pruža do Nee. (14) Onda je međa zaokretala na sjeveru do Hanatona i završavala se u dolini Iftahelu. (15) I Katat, Nahalal, Šimron, Idala i Betlehem – dvanaest gradova sa selima svojim. (16) To je bila baština sinova Zebulunovih prema porodicama njihovim, ovi gradovi sa selima svojim.

Baština Isakarova plemena

(17) Četvrti žrijeb pade na Isakara, na sinove Isakarove prema porodicama njihovim. (18) Područje njima u baštinu dato bilo je: Izreel, Kesulot, Šunem, (19) Hafarajim, Šion, Anaharat, (20) Rabbit, Kišjon, Ebec, (21) Remet, En-Ganim, En-Hada i Bet-Pacec. (22) Međa je dopirala do Tabora, Šahacume i Bet-Šemeša, pa im se međa na Jordanu završavala – šesnaest gradova sa selima njihovim. (23) To je bila baština plemena sinova Isakarovih prema porodicama njihovim, gradovi i sela njihova.

Baština Ašerova plemena

(24) Peti žrijeb pade na pleme sinova Ašerovih prema porodicama njihovim. (25) Područje njima u baštinu dato bilo je: Helkat, Hali, Beten, Akšaf, (26) Alamelek, Amad i Mišal; a na zapadu je međa dopirala do Karmela i Šihor-Libnata. (27) Onda se okretala prema istoku do Bet-Dagona i dopirala

do Zebuluna i do doline Iftahela ka sjeveru, pa išla do Bet-Emeka i Neiela, te se nastavljala na sjever do Kabula, (28) Abdona, Rehoba, Hamona i Kane, sve do Velikog Cidona. (29) Međa se onda okretala prema Rami i prema utvrđenom gradu Tiri; potom se međa savijala prema Hosi i izlazila na more u području Akziba. (30) I Uma i Afek i Rehob – dvadeset i dva grada sa selima svojim. (31) To je bila baština plemena sinova Ašerovih prema porodicama njihovim, ovi gradovi sa selima svojim.

Baština Naftalijeva plemena

(32) Šesti žrijeb pade na sinove Naftalijeve, na sinove Naftalijeve prema porodicama njihovim. (33) Njihova se međa pružala od Helefa, od hrasta u Caananimu i Adami-Nekeba i Jabneela pa sve do Lakuma, a završavala se na Jordanu. (34) Onda je međa okretala prema zapadu do Aznot-Tabora i odatle se nastavljala do Hukoka; na jugu je dopirala do Zebuluna, dodirivala Ašer na zapadu, i sezala do Jehude na Jordanu prema istoku. (35) Utvrđeni gradovi bijahu Cidim, Cer, Hamat, Rakat, Kineret, (36) Adama, Rama, Hacor, (37) Kedeš, Edrei, En-Hacor, (38) Iron, Migdal-El, Horem, Bet-Anat i Bet-Šemeš – devetnaest gradova sa selima svojim. (39) To je bila baština plemena sinova Naftalijevih prema porodicama njihovim, ovi gradovi i sela njihova.

Baština Danova plemena

(40) Sedmi žrijeb pade na pleme sinova Danovih prema porodicama njihovim. (41) Područje njima u baštinu dato bilo je: Cora, Eštaol, Ir-Šemeš, (42) Šaalabin, Ajalon, Itla, (43) Elon, Timna, Ekron, (44) Elteke, Gibeton, Baalat, (45) Jehud, Bene-Berak, Gat-Rimon, (46) Me-Jarkon i Rakon, s područjem naspram Jafe. (47) Ali sinovi Danovi udariše na muku da zaposjednu zemlju svoju, zato sinovi Danovi odoše gore i navališe na Lešem pa ga zauzeše. Na nj oni oštricom mača udariše, te ga zaposjedoše i u njemu se nastaniše; i oni Lešemu dadoše ime Dan – po Danu, ocu svome. (48) To je bila baština plemena sinova Danovih prema porodicama njihovim, ovi gradovi sa selima svojim.

Baština Ješuina

(49) Kad okončaše podjelu ubaštinjene zemlje po međama njenim, sinovi Israfilovi dadoše Ješui, sinu

Nunovu, baštinu u svojoj sredini. (50) Po zapovijedi Jahvinoj dadoše mu grad koji je on tražio – Timnat-Serah u brdovitome kraju Efrajimovom. I on podiže grad i nastani se u njemu. (51) To su baštine što ih svećenik Eleazar, Ješua, sin Nunov, i glavešine u domovima plemena sinova Israilovih žrijebom podijeliše u Šilohu, pred Jahvom, na ulazu u čador za zborove. I tako su oni okončali podjelu zemlje.

Gradovi utočišta

20 Onda se Jahve obrati Ješui i reče: (2) "Kaži sinovima Israilovim i reci: Odredite gradove utočišta, za koje sam vam ja preko Mojsija govorio, (3) da ubojica koji nehotice, bez nakane, koga ubije može tamo umaći, i da vam oni od krvnog osvetnika utočište postanu. (4) Neka on u jedan od ovih gradova pobegne, i neka pred kapiju grada stane i svoj slučaj pred starješine toga grada neka iznese, a oni će ga sebi u grad odvesti i mjesto mu dati, da on među njima boravi. (5) Ako ga krvni osvetnik bude gonio, neka onda oni ne daju ubojicu u njegove ruke, jer on je susjeda svoga bez nakane ubio, i nije ga prije toga mrzio. (6) Neka on u tom gradu ostane sve dok pred zajednicu, da mu ona sudi, ne stane, sve do smrti velikog svećenika koji u tim danima bude. Onda neka se ubojica vrati u grad svoj i u kuću svoju, u grad iz kojeg je umakao." (7) I oni posvetiše Kadeš u Galileji u brdovitome kraju Naftalijevu, Šekem u brdovitome kraju Efrajimovu i Kiryat-Arbu, to jest Hebron, u brdovitome kraju Jehudinu. (8) S onu stranu Jordana, istočno od Jerihona, oni odrediše Becer u pustinji na polju plemena Rubenova, Ramot u Gileadu od plemena Gadova i Golan u Bašanu od plemena Manašeova. (9) To su bili odabrani gradovi za sve sinove Israilove i za tudince koji među njima žive, da svaki onaj koji koga nehotice ubije može tamo umaći, i ne umrijeti od ruke krvnog osvetnika prije negoli na suđenje pred zajednicu izide.

Četrdeset osam levijevskih gradova

21 Onda glavešine porodica levijevskih dođoše svećeniku Eleazaru, Ješui, sinu Nunovu, i glavešinama porodica plemena sinova Israilovih. (2) Oni im se u Šilu u zemlji kanaanskoj obratiše riječima: "Jahve je preko Mojsija zapovjedio da nam date gradove da u njima živimo, i pašnjake

njihove za stoku našu." (3) Tako sinovi Israilovi iz svoje baštine dadoše levijevcima ove gradove s pašnjacima njihovim, po zapovijedi Jahvinoj. (4) I pade žrijeb za porodice Kehatovaca. I sinovi svećenika Arona, koji bijahu od levijevaca, žrijebom dobiše trinaest gradova od plemena Jehudina i od plemena Šimonova i od plemena Benjaminova. (5) Ostali sinovi Kehatovi žrijebom dobiše deset gradova od porodica iz plemena Efrajimova i iz plemena Danova i od polovine plemena Manašeova. (6) Sinovi Geršonovi žrijebom dobiše trinaest gradova od porodica iz plemena Isakarova i iz plemena Ašerova i iz plemena Naftalijeva i od polovine plemena Manašeova u Bašanu. (7) Sinovi Merarijevi, prema porodicama svojim, dobiše dvanaest gradova od plemena Rubenova i od plemena Gadova i od plemena Zebulunova. (8) Tako sinovi Israilovi žrijebom dadoše levijevcima ove gradove s pašnjacima njihovim, kako Jahve bijaše preko Mojsija zapovjedio.

(9) Oni dadoše ove gradove, koji su ovdje po imenu spomenuti, od plemena sinova Jehudinih i od plemena sinova Šimonovih; (10) a oni bijahu za sinove Aronove, za jednu od porodica Kehatovih od sinova Levijevih, jer prvi žrijeb na njih pade. (11) Tako im oni dadoše Kiryat-Arbu – a Arba je bio otac Anakov – to jest Hebron, s okolnim pašnjacima njenim u brdovitome kraju Jehudinu. (12) Ali polja gradska i sela njegova oni u posjed dadoše Kaleb, sinu Jefuneovu. (13) Tako sinovima svećenika Arona oni dadoše Hebron, grad utočište za ubojice, s pašnjacima njegovim, i Libnu s pašnjacima njenim, (14) i Jatir s pašnjacima njegovim, i Eštemou s pašnjacima njenim, (15) i Holon s pašnjacima njegovim, i Debir s pašnjacima njegovim, (16) i Ajin s pašnjacima njegovim, i Jutu s pašnjacima njenim, i Bet-Semeš s pašnjacima njegovim – devet gradova od ovih dvaju plemena. (17) Od plemena Benjamina – Gibeon s pašnjacima njegovim, Gebu s pašnjacima njenim, (18) Anatot s pašnjacima njegovim i Almon s pašnjacima njegovim – četiri grada. (19) Svih gradova za svećenike, sinove Aronove, bijaše trinaest, zajedno s pašnjacima njihovim.

(20) Onda su gradovi plemena Efrajimova dodijeljeni porodicama sinova Kehatovih, levijevcima, ostalim sinovima Kehatovim. (21) Oni im dadoše Šekem, grad utočište za ubojice, s pašnjacima njegovim, u brdovitome kraju Efrajimovu, i Gezer s pašnjacima njegovim, (22) i Kibcajim s pašnjacima

njegovim, i Bet-Horon s pašnjacima njegovim – četiri grada; (23) od plemena Danova – Elteku s pašnjacima njenim, Gibeton s pašnjacima njegovim, (24) Ajalon s pašnjacima njegovim, Gat-Rimon s pašnjacima njegovim – četiri grada; (25) od polovine plemena Manašeova – Taanak s pašnjacima njegovim i Gat-Rimon s pašnjacima njegovim – dva grada. (26) Svih gradova s pašnjacima njihovim za porodice ostalih sinova Kehatovih bijaše deset.

(27) Sinovima Geršonovim, jednoj od porodica levijevskih, od polovine plemena Manašeovog dadoše Golani u Bašanu, grad utočište za ubojice, s pašnjacima njegovim i Be-Ešteru s pašnjacima njenim – dva grada; (28) od plemena Isakarova – Kišjon s pašnjacima njegovim, Dabrat s pašnjacima njegovim, (29) Jarmut s pašnjacima njegovim i En-Ganim s pašnjacima njegovim – četiri grada; (30) od plemena Ašerova – Mišal s pašnjacima njegovim, Abdon s pašnjacima njegovim, (31) Helkat s pašnjacima njegovim i Rehob s pašnjacima njegovim – četiri grada; (32) od plemena Naftalijeva – Kadeš u Galileji, grad utočište za ubojice, s pašnjacima njegovim, i Hamot-Dor s pašnjacima njegovim, i Kartan s pašnjacima njegovim – tri grada. (33) Svih gradova Geršonovaca, prema porodicama njihovim, s pašnjacima njihovim bijaše trinaest.

(34) Porodicama sinova Merarijevih, ostalim levijevcima, dadoše od plemena Zebulunova Jokneam s pašnjacima njegovim i Kartu s pašnjacima njenim, (35) Dimnu s pašnjacima njenim i Nahalal s pašnjacima njegovim – četiri grada; (36) od plemena Rubenova – Bicer s pašnjacima njegovim i Jahac s pašnjacima njegovim, (37) Kedemot s pašnjacima njegovim i Mefaat s pašnjacima njegovim – četiri grada; (38) od plemena Gadova – Ramot u Gileadu, grad utočište za ubojice, s pašnjacima njegovim i Mahanajim s pašnjacima njegovim, (39) Hešbon s pašnjacima njegovim i Jazer s pašnjacima njegovim – u svemu četiri grada. (40) Sve su ovo bili gradovi sinova Merarijevih, prema porodicama njihovim, ostalim porodicama levijevskim; dobili su dvanaest gradova. (41) Svih gradova levijevskih s pašnjacima njihovim usred posjeda sinova Israilovih u svemu četrdeset i osam bijaše. (42) Svaki od ovih gradova imao je pašnjake koji su ga okruživali; tako je bilo sa svim ovim gradovima. (43) Tako Jahve Israilevcima dade svu zemlju za koju se on bijaše zakleo da će je očevima njihovim dati, i oni je u posjed uzeše i nastaniše se u njoj. (44)

I Jahve im počinak na svim stranama dade, baš onako kako se on bijaše očevima njihovim zakleo. Nijedan od neprijatelja njihovih pred njima čvrst ne ostade; Jahve im u ruke sve neprijatelje njihove predade. (45) Ništa od svega dobra što ga Jahve kući Israilovoju bijaše obećao ne ostade neispunjeno; sve se ispunii.

Povratak plemena s onu stranu Jordana

22 Onda Ješua pozva sinove Rubenove i Gade i pola plemena Manašeova (2) pa im reče: "Vi ste se držali svega što vam je Mojsije, sluča Jahvin, zapovjedio, i vi ste mi se pokorili u sveemu što sam vam ja zapovjedio. (3) Vi niste dugo vremena do dana današnjega braće svoje ostavili, nego ste zapovijed Jahve, Boga svoga, koju vam je on naložio, vršili. (4) A sada je Jahve braći vašoj počinak dao, kako im je on i rekao; zato se sada okrenite i podiđite u čadore svoje, u zemlju posjeda svoga koju vam je Mojsije, sluča Jahvin, s onu stranu Jordana dao. (5) Samo dobro pazite da se držite zapovijedi i Zakona koje vam Mojsije, sluča Jahvin, dade: da volite Jahvu, Boga svoga, i da svim putevima njegovim hodite i da se zapovijedi njegovih držite i da se uza nj držite i da mu svim srcem svojim i svom dušom svojom služite." (6) I Ješua ih blagoslovio pa ih odasla, a oni odoše u čadore svoje. (7) Jednoj polovini plemena Manašeova Mojsije bijaše dao posjed u Bašanu, a drugoj polovini Ješua dade posjed među braćom njihovom na zapadu, s onu stranu Jordana. I tako, kad ih Ješua odasla u čadore njihove, on ih blagoslovio (8) i reče im: "Vratite se u čadore svoje s velikim blagom i s doista mnogom stokom, sa srebrom, zlatom, bronzom, željezom i s doista mnogim ruhom; podijelite plijen od neprijatelja svojih s braćom svojom."

Podizanje žrtvenika na obali Jordana

(9) Vratiše se sinovi Rubenovi i sinovi Gadovi i polovina plemena Manašeova i odoše od sinova Israilovih u Šili, koja je u zemlji kanaanskoj, da se upute u zemlju gileadsku, zemlju posjeda svoga, koju bijahu zaposjeli prema zapovijedi Jahvinoj preko Mojsija. (10) Kad stigoše do predjela Jordana u zemlji kanaanskoj, sinovi Rubenovi i sinovi Gadovi i polovina plemena Manašeova podigose žrtvenik tamо pokraj Jordana, golem žrtvenik i naočit. (11) I sinovi Israilovi čuše kako se gorovi: "Gle, sinovi

Rubenovi i sinovi Gadovi i polovina plemena Manašeova podigoše žrtvenik na medi zemlje kanaanske, u predjelu Jordana, na strani koja sinovima Israilovim pripada.” (12) Kad sinovi Israilovi čuše za to, sva se zajednica sinova Israilovih u Šilu sabra da u boj protiv njih krenu.

(13) Onda sinovima Rubenovim i sinovima Gadovim i polovini plemena Manašeova u zemlju gileadsku sinovi Israilovi poslaše svećenika Pinhasa, sina Eleazarova, (14) i s njim deset poglavara: po jednog rodovskog poglavara od svakog plemena Isailova; a svaki od njih bijaše glava u domu oca svoga među rodovima Israilaca. (15) Oni sinovima Rubenovim i sinovima Gadovim i polovini plemena Manašeova u zemlju gileadsku dođoše, i oni im se obratiše riječima: (16) “Ovako veli sva zajednica Jahvina: Kakvo je ovo vjerolomno djelo koje ste vi protiv Boga Isailova počinili kad ste se danas od Jahve okrenuli i sebi žrtvenik podigli, da danas protiv Jahve ustanete? (17) Zar nam nije dosta grijeha iz Peora, od kojega se do dana današnjeg nismo oprali, iako se pošast na zajednicu Jahvinu svalila, (18) pa se vi danas od Jahve okrećete? Ako vi protiv Jahve danas ustanete, on će sutra na svu zajednicu Isailovu srdit biti. (19) Ako je zemlja posjeda vašeg nečista, onda prijedite u zemlju posjeda Jahvina, u kojoj Jahvin čador stoji, i među nama posjed uzmite. Samo protiv Jahve ne ustajte, niti ustajte protiv nas tako što ćete sebi žrtvenik mimo žrtvenika Jahve, Boga našega, podići. (20) Nije li se Akan, sin Zerahov, nevjerno prema zabranjenim stvarima ponio, i nije li se gnjev na svu zajednicu Isailovu sručio? A nije on bio jedini koji je zbog grijeha svoga umro.”

(21) Onda sinovi Rubenovi i sinovi Gadovi i polovina plemena Manašeova odgovorile glavama porodica Isailovih: (22) “Bog nad bogovima, Jahve, Silni, Bog nad bogovima, Jahve – on zna, a neka i sam Isail zna! Ako je ovo bila pobuna ili nevjernstvo Jahvi, ne poštedi nas danas! (23) Ako smo mi žrtvenik sebi podigli da se od Jahve okrenemo i da žrtve paljenice i žitne žrtve prinesemo, ili da žrtve sudioništva na njemu prinesemo, neka nas sam Jahve pozove da račun položimo! (24) A uistinu mi ovo učinimo jer bjesmo zabrinuti, te rekosmo: Jednoga dana sinovi vaši mogli bi sinovima našim kazati: ‘Šta vi imate s Jahvom, Bogom Isailovim? (25) Jer Jahve učini Jordan međom između vas i nas, o vi sinovi Rubenovi i sinovi Gadovi, vi ništa s Jahvom nemate.’ Tako bi sinovi vaši mogli nagnati

sinove naše da se Jahve ne boje. (26) Zato mi rekosmo: Podignimo žrtvenik, ali ne za žrtve paljenice niti za druge žrtve; (27) već neka to bude svjedokom između nas i vas i između naraštaja naših poslije nas da ćemo mi služiti Jahvi pred njim žrtvama svojim paljenicama i drugim žrtvama svojim i žrtvama svojim sudioništva, da sinovi vaši ne bi sinovima našim jednom kazali: ‘Vi ništa nemate s Jahvom.’ (28) Zato mi rekosmo: I desit će se, ako ikada oni ovo nama ili naraštajima našim kažu, da ćemo mi kazati: Pogledajte žrtvenik koji očevi naši načiniše baš poput žrtvenika Jahvina, ne za žrtve paljenice niti za druge žrtve, nego da bude svjedok između nas i vas. (29) Daleko bilo od nas da mi protiv Jahve ustanemo i da se danas od njega okrenemo podižući žrtvenik za žrtve paljenice, za žrtve prinosnice ili za druge žrtve mimo žrtvenika Jahve, Boga našega, koji je pred njegovim čadorom.” (30) A kad svećenik Pinhas i glavari zajednice, glave porodica Isailovih koje s njim bijahu, čuše rijeći što ih rekose sinovi Rubenovi i sinovi Gadovi i sinovi Manašeovi, bijaše im drago. (31) I svećenik Pinhas, sin Eleazarov, reče sinovima Rubenovim i sinovima Gadovim i sinovima Manašeovim: “Danas znamo da je Jahve među nama, jer se vi niste nevjerno prema Jahvi ponijeli; i vi ste sinove Isailove iz ruku Jahvinih izbavili.”

(32) Onda se svećenik Pinhas, sin Eleazarov, i glavari vratiše od sinova Rubenovih i sinova Gadovih, iz zemlje gileadske u zemlju kanaansku, sinovima Isailovim, i doniješe im vijesti. (33) Vijesti obradovaše sinove Isailove, i sinovi Isailovi blagosiljaše Boga; više nisu govorili o odlasku u boj protiv njih, da poharaju zemlju u kojoj su sinovi Rubenovi i sinovi Gadovi živjeli. (34) Sinovi Rubenovi i sinovi Gadovi nazvaše žrtvenik Svjedokom – “jer”, rekose oni, “to je svjedok među nama da je Jahve Bog.”

Ješuin oproštajni govor

23 I desi se – nakon što mnogo dana prođe, kad Jahve Isailu bijaše dao da od svih neprijatelja njihovih na svakoj strani otpočine, i Ješua bijaše ostario, u godinama odmakao – (2) da Ješua pozva sav Isail, sve starješine njihove i glavare njihove i suce njihove i činovnike njihove, pa im reče: “Ja sam star, u godine zašao. (3) A vi ste vidjeli sve što Jahve, vaš Bog, učini svim ovim narodima radi vas, jer je Jahve, Bog vaš, onaj koji se za vas borio. (4) Vidite, ja sam vam razdijelio ove narode koji

ostaju, kao baštinu plemenima vašim, i sve narode koje sam ja potukao, od Jordana pa sve do Velikog mora²⁰, prema strani gdje sunce zalazi. (5) Jahve, Bog vaš – on će ih pred vama goniti i ispred vas ih otjerati, a vi čete zemlju njihovu zaposjesti, baš onako kako vam je Jahve, Bog vaš, obećao. (6) Budite uistinu čvrsti i pazite da čuvate i činite sve što je u knjizi Zakona Mojsijeva zapisano, da od nje ni desno ni lijevo ne skrenete, (7) i da se ne udružujete s ovim narodima, ovima koji među vama ostaju, niti da imena bogova njihovih spominjete, niti da navodite koga da se njima zaklinjete, niti da im služite, niti da pred njima ničice padate. (8) Nego se čvrsto držite Jahve, Boga svoga, kako ste do danas činili. (9) Jer Jahve je ispred vas goleme i silne narode otjerao; a vas što se tiče – nijedan čovjek do danas nije bio kadar da vam se odupre. (10) Jedan od vaših ljudi u bijeg tjera hiljadu, jer je Jahve, Bog vaš, onaj koji se za vas bori, baš onako kako vam je on i obećao. (11) Zato brižno vodite računa da volite Jahvu, Boga svoga. (12) Jer ako se ikada vratite i prigrlite ostatak ovih naroda, ovih koji među vama ostaju, i s njima se budete vjenčavali, da se udružite vi s njima i oni s vama, (13) znajte dobro da Jahve, Bog vaš, neće dalje pred vama ove narode tjerati, pa će oni vama zamka i stupica biti, i bić na bokovima vašim i trnje u očima vašim, sve dok ne iščeznete s ove dobre zemlje, koju vam Jahve, Bog vaš, dade. (14) I gde, danas ču ja putem sve zemlje poći, a vi znate svim srcem svojim i svom dušom svojom da nijedna riječ od svih riječi dobroj što ih Jahve, Bog vaš, o vama izreče ne ostade neispunjena; sve se za vas ispunilo; ništa ne ostade neispunjeno. (15) A desit će se – baš kao što su se ispunile sve dobre riječi što vam ih je Jahve, Bog vaš, kazao – da će tako Jahve na vas i sve zlo kojim vam je prijetio sručiti, sve dok vas ne izbriše s ove dobre zemlje koju vam je Jahve, Bog vaš, dao. (16) A ako se ogriješite o savez Jahve, Boga svoga, koji vam je on zapovjedio, pa odete da služite drugim bogovima i da ničice pred njima padate, onda će gnjev Jahvin na vas planuti, a vas će brzo s dobre zemlje koju vam on dade nestati.”

Ješuin osvrt na povijest Israilaca

24 Onda Ješua u Šekem sabra sva plemena Isailova i pozva starještine Israilove i pogla-

vare njihove i suce njihove i činovnike njihove, i oni pred Boga stadoše. (2) Ješua reče svemu narodu: “Ovako veli Jahve, Bog Israilov: U davna vremena očevi su vaši, Terah, otac Abrahamov i otac Nahorov, s onu stranu Rijeke²¹ živjeli i drugim bogovima služili. (3) Onda sam ja preveo oca vašeg Abrahama s one strane Rijeke i kroz svu ga zemlju kanaansku proveo, i potomke njegove umnožio i Izaka mu dao. (4) Izaku dадох Jakova i Ezava: Ezavu u posjed dадох goru Seir, a Jakov i sinovi njegovi u Egipat siđoše. (5) Onda sam ja Mojsija i Arona poslao, i Egipat sam onim što sam u njemu činio mučio; a poslije sam ja vas izveo. (6) Ja sam očeve vaše iz Egipta izveo, i vi ste do mora došli; a Egipat je očeve vaše gonio bojnim kolima i konjanicima sve do Trstenog mora. (7) Ali kad su oni zavapili Jahvi, on je između vas i Egipćana tamu stavio i more je na njih sručio i prekrio ih; a vi ste očima svojim vidjeli što sam ja u Egiptu učinio. I vi ste u pustinji dugo vremena živjeli. (8) Onda sam vas ja doveo u zemlju Amorejaca, koji su živjeli s onu stranu Jordana, i oni su se protiv vas borili; a ja sam ih vama u ruke predao, i vi ste zemlju njihovu zaposjeli kad sam ih ja pred vama uništilo. (9) Onda je Balak, sin Ciporov, kralj moapski, ustao i protiv Isaila se borio, pa je pozvao Bileama, sina Beorova, da vas prokune. (10) Ali ja ne htjedor poslušati Bileama, i on vas morade blagosloviti, a ja vas iz ruku njegovih izbavih. (11) Vi ste preko Jordana prešli i došli ste u Jerihon; a stanovnici Jerihona protiv vas su se borili – kao i Amorejci, Perižani, Kanaanci, Hetiti, Girgašani, Hivijci i Jebusejci – ali sam ih ja vama u ruke predao. (12) Onda sam stršljene²² pred vama poslao, i oni su ispred vas dva kralja amorejska gonili, ali ne mačem vašim niti lukom vašim. (13) Ja sam vam dao zemlju na kojoj niste vi radili, i gradove koje niste vi podigli, a u njima se nastaniste; vi jedete iz vinoograda i maslinika koje niste vi posadili.

Israelci iskazuju vjernost Jahvi

(14) Zato se sada Jahve bojte i iskreno mu i vjerno služite; odbacite bogove kojima su očevi vaši služili s onu stranu Rijeke i u Egiptu, i Jahvi služite.

²¹ Tj. Eufrata.

²² Značenje ove riječi u hebrejskom jeziku nije moguće sa sigurnošću utvrditi. Smatra se da bi mogla značiti i *panika* ili neka nepoznata bolest.

(15) Ako vam je mrsko Jahvi služiti, onda danas izaberite kome ćeće služiti: bilo bogovima kojima su očevi vaši služili s onu stranu Rijeke, bilo bogovima Amorejaca, u čijoj zemlji živite; a mene što se tiče i doma moga – mi ćemo služiti Jahvi.”

(16) Onda narod odgovori i reče: “Daleko bilo od nas da Jahvu ostavimo, pa da drugim bogovima služimo; (17) jer je Jahve, Bog naš, onaj koji je nas i očeve naše iz zemlje egipatske, iz kuće ropstva, izveo i koji je pred nama ova znamenja velika pokazao i čuva nas cijelim putem kojim smo išli i među svim narodima kroz koje smo prolazili. (18) Jahve je ispred nas sve narode protjerao, pa i Amorejce, koji su u zemlji ovoj živjeli. I mi ćemo Jahvi služiti, jer on je Bog naš.”

(19) Onda Ješua reče narodu: “Vi niste kadri Jahvi služiti, jer je on Bog sveti. On je Bog ljubomorni; on neće prijestup vaš niti grijeha vaše oprostiti. (20) Ako ostavite Jahvu i tuđim bogovima budete služili, onda će se on protiv vas okrenuti i nesreću vam donijeti i dokrajčiti vas nakon što vam je dobro činio.”

(21) Narod reče Ješui: “Ne, mi ćemo Jahvi služiti.”

(22) Onda Ješua narodu reče: “Vi ste svjedoci protiv sebe da ste sebi Jahvu izabrali, da njemu služite.”

A oni rekoše: “Mi smo svjedoci.”

(23) “Odbacite zato sada tuđe bogove koji su među vama i srca svoja Jahvi, Bogu Israilovu, predajte.”

(24) Narod reče Ješui: “Mi ćemo služiti Jahvi, Bogu svome, i mi ćemo se njegovu glasu pokoriti.”

(25) Tako toga dana Ješua s narodom savez sklopi i u Šekemu im propise i zakone odredi. (26) I Ješua zapisa ove riječi u knjigu Zakona Božjeg; i on uze golem kamen i stavi ga tamo pod hrast koji bijaše pokraj svetišta Jahvina. (27) Ješua reče svem narodu: “Gledajte, ovaj će kamen biti svjedok protiv nas, jer on je čuo sve riječi koje nam je Jahve rekao; tako će on biti svjedok protiv vas, da ne biste Boga svoga zanijkali.” (28) Onda Ješua raspusti narod, svakoga na baštinu njegovu.

Ješuina smrt i pokop

(29) Desi se poslije ovih događaja da Ješua, sin Nu-nov, sluga Jahvin, umrije kad mu je stotinu i deset godina bilo. (30) I oni ga u kraju baštine njegove sahraniše, u Timnat-Serahu, koji je u brdovitome kraju Efrajimovu, sjeverno od gore Gaaša. (31) Israil je služio Jahvi za sve vijeka Ješuina i sve vijeka starješina koje su Ješuu nadživjele i doživjele sve što Jahve bijaše za Israil učinio.

Pokop Jozefovih kostiju i smrt Eleazarova

(32) I oni pokopaše kosti Jozefove, koje sinovi Israилovi iz Egipta doniješe, u Šekemu na komadu zemlje koji Jakov bijaše kupio od sinova Hamora, oca Šekemova, za stotinu srebrenika; i ovo postade baština sinova Jozefovih. (33) I Eleazar, sin Aronov, umrije; a oni ga sahraniše u Gibej, koja je njegovu sinu Pinhasu bila data u brdovitome kraju Efrajimovu.